

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

«Η ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ.
Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΡΕΙΣ (3) ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ.»

Τ.Ε.Ι. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΤΜΗΜΑ
ΕΚΔΟΣΕΩΝ & ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ: Δημήτρης Κανελλόπουλος
ΤΜΗΜΑ: ΧΡΗΜ.ΕΛ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: κος Γιαννακέας

«Ασφάλιση είναι η σύμβασις, δι' ης ο ασφαλιστής υποχρεούται
ίνα, αντί ασφάλιστρον, αποζημίωση τας απώλειας ή τας ζημιάς
αίτινες ενδέχεται να συμβώσιν εις τον ασφαλιζόμενον εξ
ωρισμένων τυχαίων ή ανωτέρας βίας περιστατικών, η πλήρωση
χρηματικών ποσόν κατά λόγον της διάρκειας ή των
συμβεβηκότων της ζωής ενός ή πλείονων προσώπων»

1 . Γενικά για τις ασφαλίσεις

Ανέκαθεν ο άνθρωπος αντέδρασε, ενστικτωδώς έστω, κατά των κινδύνων που απειλούσαν την ζωή του και τη σωματική του ακεραιότητα. Οι τρόποι αντιδράσεως και οι κατευθύνσεις προς τις οποίες αντιδρούσε κάθε φορά, ήταν διαφορετικές και ανάλογες, με τις αντιλήψεις και τις συνθήκες κάθε εποχής και κάθε χώρας.

Το ρόπαλο, το κοντάρι, η ασπίδα και η περικεφαλαία, ήταν τα πρώτα μέσα προστασίας της ζωής του ανθρώπου, κατά των άγριων θηρίων, αλλά και κατά των ιδίων τω συνανθρώπων του.

Η δια μέσου των αιώνων εξέλιξη του ανθρώπου και ιδιαίτερα από την επινόηση των πρώτων πλωτών μέσων και την ανάπτυξη του υπερπόντιου εμπορίου, εξέθεσε τη ζωή και την επιχειρηματική δραστηριότητα του ανθρώπου σε νέους κινδύνους. Στους Κώδικες του Βαβυλώνιου Βασιλιά Χαμουραμί, (2123 π.Χ.), βρίσκεται η πρώτη έννοια αποτιμήσεως του πιθανού επιχειρηματικού κινδύνου.

Ο νόμος των Ροδίων εξ άλλου, καθιερώνει από το 916 π.Χ. τον όρο της «Γενικής Αβαρίας», για τους κινδύνους της θαλάσσιας επιχειρήσεως, ο οποίος μάλιστα αποτελεί θεμελιώδη όρο, ακόμα και στα σύγχρονα ασφαλιστήρια της θαλάσσιας ασφαλίσεως.

Επανερχόμενοι στην Ελληνική αρχαιότητα, βλέπουμε ότι οι πρόγονοι μας, που πρωτοπόρησαν στην ανάπτυξη του υπερποντίου εμπορίου, δεν έμειναν αδρανείς μπροστά στους μεγάλους κινδύνους της θαλάσσιας επιχειρήσεως.

Ο Αθηναίος ρήτορας Δημοσθένης (4^{ος} π.Χ. αιώνας), αναφέρει στους λόγους του το θεσμό του «ναυτοδανείου» που υπήρξε ο πρόδρομος της σύγχρονης θαλάσσιας ασφάλισης.

Στην αρχαία Αίγυπτο και αργότερα στην αρχαία Ελλάδα, συναντάτε ένα σύστημα αντιμετώπισεως των εξόδων κηδείας, που αναπτύχθηκε μέσα στα πλαίσια διαφόρων θρησκευτικών οργανώσεων.

Την εποχή του μεσαίωνα στις παραθαλάσσιες πόλεις της Ιταλίας, συντελείτε κατά την εποχή αυτή, σημαντική πρόοδος, ώστε δικαιολογημένα η μεσογειακή αυτή χώρα θεωρείται κοιτίδα του ασφαλιστικού θεσμού. Εμποροι και τραπεζίτες συγκεντρώνονται στις πλατείες των διαφόρων πόλεων, όπου μεταξύ των άλλων εμπορικών πράξεων διεξάγουν και θαλάσσιες ασφαλίσεις. Οι συγκεντρώσεις αυτές, αποτελούσαν τα πρώτα μοντέλα των ασφαλιστικών χρηματιστηρίων.

Κατά την ίδια πάντα εποχή εκδηλώνεται και η πρώτη νομοθετική για την ασφάλιση μέριμνα (1436), στο δίκαιο της Βαρκελώνης, (Los Caritulos de Barcelona), που βελτιώθηκαν και τροποποιήθηκαν τα έτη 1458, 1461 και 1484, συγκεντρώνοντας σε νομοθετήματα όλα τα ασφαλιστικά έθιμα και τις ασφαλιστικές συνήθειες της εποχής. Με τα νομοθετήματα αυτά, συμμορφώνονταν όλα τα ασφαλιστήρια της εποχής.

Παρόμοιες δραστηριότητες παρατηρούνται και σε άλλα Ευρωπαϊκά Κράτη όπως στην Αγγλία, Γερμανία και Κάτω Χώρες.

Νεότερη Εποχή

Ως νεότερη εποχή για τον ασφαλιστικό θεσμό, θα χαρακτηρίζαμε την περίοδο από το τέλος του 17^{ου} αιώνα και μετέπειτα.

Ανάπτυξη της θαλάσσιας ασφαλίσεως

Σημαντικότερη ως περιοχή ήταν η παρόχθια αγγλική πρωτεύουσα, γιατί εκεί ο ασφαλιστικός θεσμός μεγαλούργησε. Κατέχει δε ακόμα και σήμερα η πόλη του Λονδίνου ηγεμονική θέση στην παγκόσμια ασφαλιστική αγορά, την οποία σε μεγάλο βαθμό επηρεάζει και κατευθύνει.

Θαλασσοπόροι και έμποροι κυρίως Ιταλοί, κυρίως Λομβαρδοί, εγκαταστάθηκαν στις παραλιακές πόλεις αλλά και στην πόλη του Λονδίνου. Οι έμποροι και οι θαλασσοπόροι αυτοί μετέφεραν μαζί τους εκτός από τα εμπορεύματα τους και την θαλάσσια ασφάλιση. Επειδή στην Αγγλία οι καιρικές συνθήκες δεν επέτρεπαν τις συναθροίσεις στους ανοιχτούς χώρους, οι Λομβαρδοί συγκεντρώνονταν σε καφενεία των παρόχθιων περιοχών όπου διενεργούσαν παντοειδείς εμπορικές πράξεις και ιδιαίτερα θαλάσσιες ασφαλίσεις.

Κυριότερο μέρος που γινόντουσαν αυτές οι εμπορικές πράξεις και οι θαλάσσιες ασφαλίσεις ήταν η Lombard Street, όπου πήρε και το όνομα της από τους Λομβαρδούς.

Η Lombard Street αποτέλεσε επί αιώνες ολόκληρους το χρηματιστήριο της θαλάσσιας ασφαλίσεως, τέτοια δε υπήρξε η επιρροή των ασφαλιστικών εθίμων που διαμορφώθηκαν εκεί, ώστε ακόμη και το σημερινό ασφαλιστήριο θαλάσσης των Lloyd's, εγγυάται στο κείμενο του ότι έχει την ίδια ισχύ και παράγει τα ίδια για τον ασφαλισμένο αποτελέσματα, όπως και τα ασφαλιστήρια της Lombard Street.

Ιδιαίτερα η θαλάσσια ασφάλιση αναπτύχθηκε και έλαβε τη σύγχρονη της μορφή μέσα στα καφενεία του Λονδίνου, στο τέλος του 17^{ου} και στις αρχές του 18^{ου} αιώνα, τα οποία έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της οικονομικής και της κοινωνικής ζωής εκείνης της εποχής.

Σημαντικότερο από τα καφενεία αυτά υπήρξε ασφαλώς εκείνο που άνοιξε το 1688, στην Tower Street, ο Edward Lloyd. Μέσα στο καφενείο αυτό πήρε την τελική της μορφή η θαλασσιά ασφάλιση, με την μέθοδο Underwriting, που είναι και σήμερα ακολουθούμενη μέθοδος ασφαλιστικής καλύψεως, όχι μόνο των θαλασσιών, αλλά και των άλλων κινδύνων που αναλαμβάνουν οι Ασφαλιστές.

Ανάπτυξη ασφαλίσεως πυρός

Η μεγάλη πυρκαγιά που εκδηλώθηκε τη νύκτα της 2ας Σεπτεμβρίου του 1666 στο “The King’s Baker” και διήρκησε τέσσερις μέρες, κατάστρεψε κυριολεκτικά το Λονδίνο της εποχής εκείνης. Τα 13.200 σπίτια που έγιναν παρανάλωμα του πυρός δημιούργησαν μια ζημιά της τάξεως των 10.716.000 λιρών περίπου.

Η καταστροφή αυτή βρήκε εντελώς απροετοίμαστους τους κατοίκους του Λονδίνου και δεν μπόρεσε να αντιδράσει όχι μόνο για να μπορέσει να κατασβέσει την φωτιά, αλλά και από την άποψη για μερική έστω αντιμετώπιση της σχετικής οικονομικής καταστροφής.

Έτσι από τον επόμενο της πυρκαγιάς του Λονδίνου χρόνο, ιδρύεται, κατά την παράδοση το πρώτο ασφαλιστικό Γραφείο, με αντικείμενο την κατά των κινδύνων πυρκαγιά ασφαλίση περιουσίας.

Το πυρασφαλιστικό Γραφείο που ιδρύθηκε το 1667 από τον επιχειρηματία οικοδομών Nicolas Barbon, με την επωνυμία “Barbon’s fire Office”, φαίνεται ότι είναι το πρώτο γνωστό Ασφαλιστικό Γραφείο κατά κινδύνων Πυρός και στο βαθμό που τα στοιχεία μας πείθουν το πρώτο του κόσμου.

Ο 18^{ος} αιώνας αρχίζει με αλληπάλληλες ιδρύσεις και συγχωνεύσεις ασφαλιστικών Γραφείων, αλληλασφαλιστικής πάντοτε βάσεως, από τα σημαντικότερα είναι το “Sun Fire Office” το 1710, το “The Union Fire Office” το 1714 και το “West minister Fire Office” το 1717.

Σταθμοί στην ασφαλιστική ιστορία αυτής της εποχής δεν σημειώνονται. Η ασφάλιση (και κυρίως η πυρασφάλιση) διεξάγονται εντελώς εμπειρικά. Χαρακτηριστικό της εποχής είναι ότι επιχειρείται μια πρώτη ταξινόμηση των κινδύνων, ανάλογα με τις τάσεις τους, σε τρεις κατηγορίες: Κοινοί κίνδυνοι, επικίνδυνοι και άκρως επικίνδυνοι.

Η ανάγκη για συνεργασία δεν παρατηρείται στο Λονδίνο μέχρι το 1860. Αντίθετα στην Σκωτία η ανάγκη αυτή εκδηλώθηκε πολύ νωρίτερα και συγκεκριμένα το 1829, με τις συνεδριάσεις των διευθυντών των πυρασφαλιστικών γραφείων.

Το 1860 στο Λονδίνο συνήλθαν όλοι οι πυρασφαλιστές της Αγγλίας και της Σκωτίας και κατέληξαν στη συγκρότηση τριών Επιτροπών, από τις οποίες η μία ήταν των Πυρασφαλιστικών του Λονδίνου, η δεύτερη των Πυρασφαλιστικών Σκωτίας και η τρίτη των Πυρασφαλιστικών με έδρα το Manchester ή το Liverpool.

Σκοπός της συνεργασίας αυτής ήταν η απόκτηση κοινής πείρας, η αποδοχή κοινού τιμολογίου και γενικότερα η από κοινού αντιμετώπιση, των γενικότερου ενδιαφέροντος πυρασφαλιστικών προβλημάτων

Τις προσπάθειες τους όμως αυτές ήρθε να ανατρέψει, στη γένεση τους, η πυρκαγιά της Tooley Street του Λονδίνου, που ξέσπασε στις 22 Ιουνίου του 1861 και στοίχισε στους Άγγλους πυρασφαλιστές περί τα 2.000.000 λίρες.

Τα μέχρι τότε εισπραττόμενα ασφάλιστρα απεδείχθησαν εντελώς άσχετα με το πραγματικό κόστος κάλυψης των αναλαμβανομένων κινδύνων, με αποτέλεσμα πολλοί ασφαλιστές να πάθουν σοβαρές ζημιές. Η έλλειψη επαρκών αποθεματικών των «εν ισχύι κινδύνων», εξάλλου, ήταν ένας ακόμη λόγος που επιδείνωσε τη θέση των ασφαλιστών.

Σημαντικές Μορφές με τις οποίες ασκείται σήμερα η ασφάλιση

Ανάλογα με τους σκοπούς και τις επιδιώξεις της ασφαλίσεως, και με τις βάσεις πάνω στις οποίες οργανώνεται κάθε φορά η κοινότητα των κινδύνων, διαμορφώθηκαν διάφορες μορφές, με τις οποίες συνήθως ασκείται σήμερα η ασφάλιση.

Με βάση τα κριτήρια αυτά διακρίνεται αρχικά σε Κοινωνική και Ιδιωτική Ασφάλιση.

Κοινωνική Ασφάλιση

Η κοινωνική ασφάλιση έχει σα σκοπό, την εξυπηρέτηση γενικότερων κοινωνικών αναγκών, που εμπίπτουν στα πλαίσια της κρατικής κοινωνικής πολιτικής, για αυτό και η σχετική αρμοδιότητα, έχει ανατεθεί σε διάφορους Οργανισμούς Δημοσίου Δικαίου.

Το Ι.Κ.Α, ο Ο.Γ.Α, το Τ.Ε.Β.Ε και διάφορα άλλα Κλαδικά Ταμεία Συντάξεων, Επικουρικά, Υγείας κ.λ.π είναι Οργανισμοί που ασκούν κοινωνική ασφάλιση και υπάγονται στο Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Κύριο χαρακτηριστικό της κοινωνικής ασφαλίσεως, είναι ο υποχρεωτικός της χαρακτήρας. Ο εργαζόμενος ή ο επαγγελματίας, είναι υποχρεωμένος να ασφαλιστεί όταν ασκεί επάγγελμα, που εμπίπτει στην ασφαλιστική αρμοδιότητα των παραπάνω Οργανισμών, χωρίς να μπορεί, με κανένα τρόπο να το αποφύγει.

Οι όροι είναι ίδιοι για όλους τους Ασφαλιζόμενους, που προστατεύονται έναντι των ιδίων κινδύνων, χωρίς να υπάρχει κάποια ιδιαίτερη σύμβαση ή συμφωνία, μεταξύ των Ασφαλιζομένων και του ασφαλιστικού φορέα.

Οι συνήθεις παροχές της κοινωνικής ασφαλίσεως είναι η συνταξιοδότηση, η ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη και τα επιδόματα ασθενείας, μητρότητας και ανεργίας.

Κρίνοντας την κοινωνική ασφάλιση, δεν μπορούμε να πούμε πως είναι θεσμός καταξιωμένος στο λαϊκό αίσθημα.

Πολλά παράπονα διατυπώνονται σε βάρος των φορέων της κοινωνικής, για την εξυπηρέτηση των Ασφαλισμένων, την ποιότητα της

περιθάλψεως, την πενιχρότητα των συντάξεων, το ύψος του ασφαλιστρου και άλλα.

Ακόμα επικρίνεται η κοινωνική ασφάλιση, για τον τρόπο διαχείρισης και διάθεσης των εισπρατούμενων εισφορών, καθώς και για τον τρόπο που διοικούνται οι σχετικοί Οργανισμοί.

Κατά υπολογισμούς των επικριτών της κοινωνικής ασφάλισης, η ιδιωτική θα μπορούσε, να αποδώσει καλύτερα αποτελέσματα, με πολύ χαμηλότερο κόστος.

Γεγονός είναι πως στους οργανισμούς αυτούς, παρουσιάζονται σαν μειονέκτημα η γραφειοκρατική οργάνωση, που χαρακτηρίζει όλους τους κρατικούς και ημικρατικούς οργανισμούς, καθώς και η έλλειψη της ατομικής πρωτοβουλίας και του κινήτρου του κέρδους, που έχει σα συνέπεια, από τη μία τη αύξηση των εξόδων λειτουργίας και από την άλλη την έλλειψη προθυμίας και ζωτικότητας στην εξυπηρέτηση των Ασφαλισμένων.

Έτσι, το ασφαλιστρο διαμορφώνεται σε ύψος δυσανάλογο με την ποιότητα της παρερχομένης ασφαλιστικής προστασίας και δίδεται στους Ασφαλισμένους, που ταλαιπωρούνται, το δικαίωμα για δυσμενή σχόλια και παράπονα, που καταλήγουν πολλές φορές, σε έντονες διαμαρτυρίες. Αν σκεφθούμε όμως πως στην κοινωνική ασφάλιση, καλύπτονται συνήθως οι κατώτερες εισοδηματικές τάξεις μιας χώρας, θα πρέπει να θέσουμε σε αμφισβήτηση, το αν θα προσέρχονταν οικιοθελώς στις Ασφαλιστικές Εταιρίες να ασφαλιστούν, αυτοί που ανήκουν στις τάξεις αυτές, στην περίπτωση που θα αποδεσμευόταν από την κοινωνική ασφάλιση.

Αμεσότερες και επιτακτικότερες ανάγκες, θα τους υποχρέωναν ασφαλώς να δαπανήσουν το εισόδημα τους και θα παραμέριζαν κάθε σκέψη για οποιαδήποτε πρόνοια ή μελλοντική εξασφάλιση. Έτσι θα προέκυπταν σοβαρά κοινωνικά προβλήματα, που η αντιμετώπιση τους θα ήταν αρκετά δύσκολη, αν όχι αδύνατη.

Θα πρέπει να δεχτούμε, πως η κοινωνική ασφάλιση, παρά τις αδυναμίες και τις ατέλειες της, επιτελεί έργο ύψιστης κοινωνικής σημασίας και σπουδαιότητας.

Αυτό δεν σημαίνει βέβαια, πως θα πρέπει να παραιτηθεί από κάθε παραπέρα προσπάθεια, για βελτίωση της παρεχόμενης ασφαλιστικής προστασίας, της μείωσης των εισφορών αυτών.

Κάθε προσπάθεια προς τις κατευθύνσεις αυτές και τη συμπάθεια του κοινού, στην κοινωνική ασφάλιση θα εξασφάλιζε, και ποικιλότερα θα ωφελούσε το κοινωνικό σύνολο, συμβάλλοντας στην άνοδο του βιοτικού επιπέδου, ιδιαίτερα των κατώτερων εισοδηματικών τάξεων του τόπου.

Από διάφορα στοιχεία είναι δυνατόν να γνωρίζουμε ότι έχουμε το θλιβερό προνόμιο να «απολαμβάνουμε», τη χαμηλότερη ποιότητα των παρεχόμενων από την Κοινωνική Ασφάλιση υπηρεσιών στην Ε.Ε.

Θέλει αρκετή και συστηματική προσπάθεια ώστε η Κοινωνική Ασφάλεια στην Ελλάδα να φτάσει στα ίδια επίπεδα με αυτά της Ε.Ε.

Ιδιωτική Ασφάλιση

Η ιδιωτική ασφάλιση, σε αντίθεση με την Κοινωνική, ενεργείται με την ελεύθερη βούληση όσων επιθυμούν να τύχουν ασφαλιστικής προστασίας έναντι ορισμένων κινδύνων, που απειλούν τη ζωή, την αρτιμέλεια, την υγεία ή την περιουσία τους.

Θα μπορούσαμε μάλιστα να πούμε, πως το μέρος εκείνο κατά το οποίο υστερεί, σε ποιότητα η παρεχόμενη από την κοινωνική ασφάλεια προστασία, έρχεται να συμπληρώσει, σε πολλές περιπτώσεις, η ιδιωτική ασφάλιση.

Είναι πάρα πολλοί εκείνοι, που έχουν κύριο ασφαλιστικό φορέα, ένα από τους φορείς της κοινωνικής ασφάλισης και καταφεύγουν παράλληλα, στους φορείς της ιδιωτικής ασφάλισης, για να συμπληρώσουν, κατά την αντίληψη και τις ιδιαίτερες ασφαλιστικές τους ανάγκες, την κύρια ασφάλιση τους.

Είναι γεγονός, ότι η πρόοδος και η ανάπτυξη που παρατηρείται σήμερα στον τομέα των ασφαλίσεων, που γίνονται πάνω στην ανθρώπινη ζωή, οφείλεται στο ότι, η προστασία που παρέχεται από τους φορείς της κοινωνικής ασφαλίσεως είναι ελλιπής και αφήνει μεγάλα περιθώρια, που έρχεται να καλύψει με τους διάφορους ασφαλιστικούς συνδυασμούς η ιδιωτική ασφάλιση, που έχει εξελιχθεί σε ένα σημαντικό παράγοντα, της κοινωνικής και οικονομικής ζωής του τόπου.

Κύρια χαρακτηριστικά της ιδιωτικής ασφαλίσεως είναι, η κατάρτιση ιδιαίτερης συμβάσεως μεταξύ Ασφαλιστού και καθ' ενός από τους Ασφαλισμένους και η ελευθερία που έχουν για την κατάργηση, την τροποποίηση, συνέχιση ή ακύρωση των συμβάσεων τους, καθώς και την εκλογή κινδύνων, έναντι των οποίων επιθυμούν να τύχουν ασφαλιστικής προστασίας, κάθε φορά οι Ασφαλιζόμενοι.

Η ιδιωτική ασφάλιση ασκείται από ιδιωτικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις, που έχουν τα εχέγγυα που απαιτεί η αρμόδια Κρατική Αρχή, για να τους χορηγήσει τη σχετική άδεια λειτουργίας, ή και από αλληλασφαλιστικούς συνεταιρισμούς.

Δεν αποκλείονται και οι περιπτώσεις των κρατικών ή ημικρατικών οργανισμών. Ιδιαίτερα σήμερα, μεγάλο μέρος της ελληνικής ασφαλιστικής παραγωγής, πραγματοποιείται από τις μεγάλες Ασφαλιστικές Εταιρίες, που ελέγχονται μέσω των Τραπεζών, από το Κράτος.

Οι περισσότερες από αυτές τις εταιρίες παρουσιάζουν σε κάποιο βαθμό όλα εκείνα τα μειονεκτήματα που αναφέραμε, των Οργανισμών Δημοσίου Δικαίου, τα οποία όμως η δυναμική παρουσία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων του ιδιωτικού τομέα, που γίνεται σιγά – σιγά πιο αισθητή, δεν τους επιτρέπει πια την πολυτέλεια να έχουν.

Με το καθεστώς του ελεύθερου ανταγωνισμού, που υπάρχει σήμερα στη χώρα μας, αναπτύσσεται μεταξύ των ασφαλιστικών επιχειρήσεων μια άμιλλα, που συνίσταται κυρίως στην κατά το δυνατόν καλύτερη εξυπηρέτηση του κοινού και στη συμπίεση του ασφαλιστικού κόστους.

Ως κοινωνικός και οικονομικός θεσμός η ιδιωτική ασφάλιση έχει να επιδείξει πολλά, όχι μόνο στο επίπεδο την εθνικής αλλά και της διεθνούς κοινότητας και οικονομίας, με τη μορφή της αντασφάλισης.

Ανάλογα με τον τρόπο οργάνωσης της κοινότητας των κινδύνων, την ιδιωτική ασφάλιση την διακρίνουμε σε: α) ασφάλιση καθορισμένου ασφαλιστρού, β) αλληλασφάλιση ή αμοιβαία ασφάλιση, γ) μικτή από τις δύο προηγούμενες μορφές και δ) αυτασφάλιση.

Α) Ασφάλιση καθορισμένου ασφαλιστρού υπάρχει όταν ο ασφαλιστής αναλαμβάνει, με καθορισμένο από πριν ασφαλιστρο, να πληρώσει στον ασφαλισμένο τη σχετική αποζημίωση, σε περίπτωση που θα επέλθει ο καλυπτόμενος κίνδυνος.

Β) Αλληλασφάλιση ή Αμοιβαία Ασφάλιση θα πρέπει να εννοήσουμε την περίπτωση που κάποια κατηγορία προσώπων, απειλούμενων από τον ίδιο κίνδυνο, συνενώνονται και συνεισφέρουν σε κοινό ταμείο, για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, ορισμένο πόσο, για τον σχηματισμό κεφαλαίου που θα χρησιμοποιηθεί για την αντιμετώπιση των ζημιών που θα προκαλέσει ο κοινός κίνδυνος, κατά το παραπάνω χρονικό διάστημα.

Γ) Μικτή, από τις δύο προηγούμενες μορφές, ασφάλιση λέμε την ασφάλιση που περιέχει στοιχεία και από τα δυο παραπάνω είδη ασφαλίσεων.

Μερικοί ασφαλιστές αξιολογώντας την σπουδαιότητα του πλεονεκτήματος αυτού, της αμοιβαίας ασφαλίσεως, επινόησαν μια ενδιάμεση μορφή ασφαλίσεως, που την αποκαλούν <<με συμμετοχή στα κέρδη>>, γιατί διανέμουν στους ασφαλισμένους μέρος των κερδών, που εμφανίζονται κάθε χρόνο στο λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσεως της εταιρείας. Έτσι δημιουργείται στον ασφαλισμένο το αίσθημα συμμετοχής στην επιχείρηση, ώστε εκτιμούν και συμμερίζονται τα συμφέροντα της.

Δ) Η Αυτασφάλιση στερείται οποιουδήποτε ενδιαφέροντος για την ασφαλιστική τεχνική. Πρόκειται για τη συνηθισμένη αποταμίευση που μπορεί οποιοσδήποτε να κάνει, για την αντιμετώπιση ενδεχομένως εκτάκτων οικονομικών του αναγκών.

Συμβολή Ιδιωτικής Ασφάλισης

1. Συμβολή της στην Οικονομία

Εκτός από τη δημιουργία θέσεων εργασίας και τη συμβολή στα φορολογικά έσοδα του Κράτους, ο ασφαλιστικός κλάδος προσφέρει τα εξής στην οικονομία κάθε χώρας:

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΖΗΜΙΩΝ

Με την αποκατάσταση των κάθε είδους ζημιών, αποτρέπεται η σοβαρή διατάραξη των οικονομικών, επιχειρηματικών, επαγγελματικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων και εξασφαλίζεται η σταθερότητα και η συνέχεια.

ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΗΣ

Η συγκέντρωση κεφαλαίων από τα ασφάλιστρα, αποτελούν ουσιαστικά διαθέσιμα αποταμιευμένα κεφάλαια, τα οποία συμβάλλουν στη δημιουργία υγιούς και ισχυρής εθνικής χρηματαγοράς.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Φυσικό επακόλουθο της δημιουργίας αποταμιευτικών κεφαλαίων, είναι η αξιόπιστη ενίσχυση παραγωγικών επενδύσεων, που συμβάλλουν στην ανάπτυξη και ισχυροποίηση της οικονομίας και την αύξηση του ΑΕΠ.

ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Είναι βέβαιο ότι -ειδικά κάτω από τις σημερινές συνθήκες της παγκοσμιοποίησης και του οξύτατου ανταγωνισμού- οι επιχειρηματικές πρωτοβουλίες και ιδιαίτερα οι καινοτόμες- και κατά συνέπεια πλέον ριψοκίνδυνες- θα ήταν πολύ λιγότερες, αν οι επιχειρηματίες, δεν είχαν το προστατευτικό δίκτυο των ασφαλειών.

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Ο ασφαλιστικός κλάδος στηρίζει οικονομικά και ενθαρρύνει επιστημονικές έρευνες, που συνδέονται με την υγεία και τις αιτίες πρόκλησης ατυχημάτων, ενώ παράλληλα κάνει εφικτή την παραγωγή προϊόντων προχωρημένης τεχνολογίας, μέσα από τη διασφάλιση του προφανούς κινδύνου.

ΔΙΑΣΩΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

Σημαντικά μικρότερο θα ήταν το συνολικό Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, αν δεν υπήρχε ο ασφαλιστικός θεσμός. Αρκεί να υπολογίσουμε, πόσο μεγάλη θα ήταν η απώλεια υλικών αγαθών, χωρίς ελπίδα επαναδημιουργίας τους, από μεμονωμένες (τροχαία ατυχήματα - πυρκαγιές) ή συλλογικές καταστροφές (σεισμοί, πλημμύρες, τυφώνες, ηφαίστεια) αν δεν υπήρχε η δυνατότητα αντικατάστασής τους από τις ασφαλιστικές αποζημιώσεις

2. Συμβολή της στον κοινωνικό ιστό

Τεράστια κυριολεκτικά είναι η συμβολή του ασφαλιστικού κλάδου και στην υγεία, σταθερότητα και συνοχή της οικογένειας, ως πυρήνα του κοινωνικού ιστού, αλλά και του ίδιου του κοινωνικού ιστού.

ΨΥΧΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Το σημαντικότερο ίσως από όλα τα αγαθά, που προσφέρει ο ασφαλιστικός κλάδος στους πολίτες των σύγχρονων κοινωνιών είναι το αίσθημα ασφάλειας, που μειώνει δραστικά την πίεση, την ανησυχία και το άγχος, που από τη φύση τους είναι γενεσιουργά αίτια ψυχολογικών και οργανικών ασθενειών.

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

Η συμπλήρωση ή/και αναπλήρωση των κοινωνικών ασφαλίσεων σε προσωπικό και οικογενειακό επίπεδο στα θέματα υγείας και θανάτου και η αποκατάσταση κάθε είδους υλικών ζημιών, συμβάλλει στην ηρεμία, γαλήνη και συνοχή της οικογένειας και άρα στην ποιότητα ζωής. Παράλληλα διασφαλίζει στα παιδιά και στους νέους ανθρώπους σπουδές και "οικογενειακό κεφάλαιο" για

τη δημιουργία νέων οικογενειακών πυρήνων.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ

Οι αποζημιώσεις, σε περιπτώσεις ατυχημάτων και μακρόχρονων ασθενειών διασφαλίζουν -τουλάχιστον σ' ένα σημαντικό μέρος- την οικονομική αυτάρκεια του παθόντος και της οικογένειάς του και αποτρέπουν την αύξηση των κοινωνικών προβλημάτων. Ενώ οι αποζημιώσεις καταστροφής της περιουσίας αποτρέπουν την περιθωριοποίηση πρώην εύπορων οικογενειών και τη δημιουργία νεόπτωχων.

Αποφθεγματική για την αξία του ασφαλιστικού θεσμού για τις κοινωνίες είναι η σχετική ρήση του Ουίνστον Τσόρτσιλ :

"Αν μπορούσα, θα έγραφα τη λέξη ΑΣΦΑΛΙΣΗ πάνω σε κάθε σπίτι και στο μέτωπο κάθε ανθρώπου " !

2 . Αγορά Ιδιωτικής Ασφάλισης στην Ελλάδα

Στην Ελλάδα αυτή την στιγμή λειτουργούν εκατό ασφαλιστικές εταιρίες. Από στοιχεία που υπάρχουν στον Ε.Α.Ε.Ε 68 από αυτές είναι ελληνικές (από τις οποίες οι 7 ελέγχονται από τράπεζες όπως Εθνική Ασφαλιστική, Alpha Ασφαλιστική και άλλες), 2 Αμερικάνικες, 3 Βελγικές, 14 Βρετανικές, 2 Γαλλικές, 5 Γερμανικές, 2 Δανικές, 1 Ελβετική, 1 Ισπανική, 1 Πορτογαλική και 1 Φιλιπινική.

Από αυτές τις εταιρείες 19 είναι ζωής, 68 ζημιών και 13 είναι μικτές (βλ. πιν. 2).

Υπάρχει μια σημαντική μείωση στον αριθμό των ασφαλιστικών εταιρειών από το 1992 μέχρι το 2003. Το 1992 υπήρχαν στην Ελλάδα 161 ασφαλιστικές εταιρείες. Αυτό σημαίνει ότι σε περίοδο 11 ετών έχουν κλείσει 61 ασφαλιστικές εταιρείες, και οι περισσότερες από των κλάδο των ζημιών (οι 43 από τις 61).

Αυτό δείχνει εδώ και χρόνια την τάση ότι στο τέλος θα μείνουν οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες.

Στην Ελλάδα οι ασφάλειες που συνάπτονται είναι πυρκαγιάς, μεταφορών-εμπορευμάτων, αστικής ευθύνης, ζωής και προσωπικών ατυχημάτων.

Από όλες τις παραπάνω κατηγορίες πιο συχνά συνάπτονται συμβόλαια αυτοκινήτου, έπειτα πυρκαγιάς, μεταφορών και τελευταία σε αριθμό έρχονται τα συμβόλαια ζωής και προσωπικών ατυχημάτων.

Στην χώρα μας η Ιδιωτική ασφάλιση είναι πολλά βήματα πίσω από την Ευρώπη. Αυτό υπάρχει όχι γιατί δεν υπάρχουν τα κατάλληλα προϊόντα ή υπηρεσίες στην Ελληνική Ασφαλιστική Αγορά αλλά επειδή στην Ελλάδα δεν υπάρχει ακόμα το συναίσθημα της ασφάλισης. Ο Έλληνας έχει συνηθίσει στην Κρατική Ασφάλιση και δεν τολμά να πάει παραπέρα όπως ο Ευρωπαίος.

Σημαντικό ρόλο βέβαια σε αυτή την κατάσταση έχει παίξει και το γεγονός ότι στην Ελλάδα κατά την γέννηση της Ιδιωτικής Ασφάλισης αλλά και αργότερα όταν αυτή έγινε πλέον γνωστή διάφοροι, οι οποίοι καμία σχέση δεν είχαν με τον ασφαλιστικό τομέα, εκμεταλλευτήκαν τον ενθουσιασμό των πολιτών και τους ξεγέλασαν με υποσχέσεις και διάφορα άλλα τρικ και κατάφεραν να τους αποσπάσουν χρήματα και όχι μόνο.

Βέβαια πρέπει να πούμε ότι δεν υπήρχε και η σωστή ενημέρωση, από τις ασφαλιστικές εταιρείες, προς τον κόσμο για το τι εστί Ιδιωτική Ασφάλιση και πόσο χρήσιμη είναι προς αυτούς, τον κόσμο δηλαδή. Από την άλλη ήταν και ο τρόπος που εμφανίζονταν και «πασάρονταν» οι ασφαλιστές.

Εμφανίζονταν, και έλεγαν σε μερικές περιπτώσεις ακόμα, ότι ακολουθούν αυτό το επάγγελμα για να συμπληρώσουν το βασικό τους εισόδημα και να μπορέσουν να περνάνε λίγο καλύτερα στην ζωή τους αυτοί και οι οικογένειες τους.

Αυτό στον πολίτη και υποψήφιο πελάτη φαινόταν πολύ άσχημο γιατί δεν είχε να κάνει με κάποιον επαγγελματία αλλά με κάποιον ο οποίος ήθελε εξτρά χρήματα για τον εαυτό του.

Τα τελευταία χρόνια έχει ξεκινήσει μια προσπάθεια στην Ελλάδα να «καθαρίσει» ο κλάδος από τους «ερασιτέχνες» και να μείνουν μόνο οι επαγγελματίες οι οποίοι και τις γνώσεις θα έχουν αλλά και τις σπουδές ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν και να εξυπηρετήσουν τον πελάτη όσο πιο καλά μπορούν.

Αντίθετα στην Ευρώπη και κυρίως στην Μεγάλη Βρετανία το επάγγελμα του ασφαλιστή έχει γίνει πλήρως επαγγελματικό εδώ και δεκαετίες.

Για παράδειγμα, από την δεκαετία του '50 στην Ευρώπη αλλά και στην Αμερική υπάρχει η Ομαδική ασφάλιση, που στην Ελλάδα ελάχιστες εταιρίες την έχουν ή ακόμα την έχουν ακούσει η κάποιος τους έχει μιλήσει για αυτήν.

Παρακάτω βλέπουμε έναν πίνακα με στατιστικά στοιχεία ασφαλίσεως ζωής σε χώρες του εξωτερικού την δεκαετία του '50, σε ποσοστά επί της εκατό και σε σχέση με τους κατοίκους της χώρας.

Χώρα	1956	1950
Αγγλία	58%	56%
Αυστραλία	55%	40%
Βέλγιο	35%	26%
Γαλλία	18%	10%
Δανία	35%	33%
Ιαπωνία	36%	16%
Ιταλία	12%	8%
Νορβηγία	28%	33%
Φιλανδία	28%	24%
Ελλάδα	2%	0%

Βέβαια μεγάλο ρόλο εκείνη την εποχή έπαιζε και η οικονομική κατάσταση της κάθε χώρας λίγα μόλις χρόνια μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Σημερινή κατάσταση της Ιδιωτικής Ασφάλισης στην Ελλάδα.

Σύμφωνα με στοιχεία από το Ε.Α.Ε.Ε κατά το 2003 υπήρξε μια αύξηση της τάξεως του 13,54% στα ασφαλιστρα από πρωτασφαλίσεις. Σε σχέση με άλλα χρόνια η αύξηση αυτή είναι σχετικά μέτρια. Για παράδειγμα το 2002 είχαμε αύξηση 17,01% και το 2000 17,03% (βλ. πιν. 1)

Το ότι βέβαια υπήρχε αυτή η ικανοποιητική απόδοση στις πρωτασφαλίσεις δεν σημαίνει ότι και τα κέρδη των εταιρειών έχουν αυξηθεί. Το αντίθετο μάλιστα, το 2003 μπορεί να είχαν κέρδη της τάξεως των 104,5 εκατομμυρίων ευρώ αλλά η ετήσια αύξηση ήταν στο μείον 151,7% (βλ. πιν. 3).

Αυτό βέβαια οφείλεται στο ότι το 1999 ήταν μια φοβερή χρονιά για τις ασφαλιστικές εταιρείες όπου είχαν κέρδος της τάξεως των 347,4 εκατ. Ευρώ (ποσοστό 438,2%).

Όσον αφορά την οριοθέτηση του Κλάδου της Ιδιωτικής Ασφάλισης μέσα στα πλαίσια της Ελληνικής Οικονομίας, καθώς και η απεικόνιση του μεγέθους του σε ποσοστά διεθνούς συγκρισιμότητας, επιτυγχάνεται με τον υπολογισμό των εξής δεικτών:

- Α) Του ποσοστού της συνολικής παραγωγής ασφαλιστρων επί του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (ΑΕΠ).
- Β) Του ποσοστού των επενδύσεων των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων επί του Α.Ε.Π
- Γ) Της ελαστικότητας των ασφαλιστρων επί του Α.Ε.Π
- Δ) Των κατά κεφαλήν ασφαλιστρων σε Ευρώ.

Η αύξηση της τιμής του δείκτη των συνολικών ασφαλιστρων προς το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν ήταν συνεχής και συστηματική μέχρι το 1999, με βάση τα στατιστική στοιχεία που υπάρχουν σε οργανωμένη βάση της Ε.Α.Ε.Ε. Ενώ το 1999 ο δείκτης έφτανε το 2,13% του Α.Ε.Π, την αμέσως επόμενη χρονιά και με το θέμα του Χρηματιστηρίου, αλλά και με την μη συμμετρική αύξηση του Α.Ε.Π με την παραγωγή των ασφαλιστρων ο δείκτης έπεσε στο 2,12% και το 2001 έφτασε στο 2,02%. Μετά από αυτό έχει πάρει πάλι μια ανοδική τάση και το 2003 ήταν σχεδόν στα επίπεδα του '99 στο ύψος του 2,12%.

Είναι φανερό ότι το ειδικό βάρος του Κλάδου της Ιδιωτικής Ασφάλισης, αυξάνει προοδευτικά μέσα στο σύνολο της οικονομικής δραστηριότητας, βοηθώντας με τον δικό του τρόπο την αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας μας.

Στον πίνακα 4 μπορείτε να δείτε την πορεία του δείκτη των ασφαλιστρων επί του Α.Ε.Π από το 1993 μέχρι το 2003.

Όσον αφορά τώρα το θέμα των κατά κεφαλήν ασφαλιστρων, μπορούμε να πούμε ότι έχουμε μια σταθερά ανοδική πορεία από το 1993 μέχρι και τα τελευταία στοιχεία τα οποία είναι καταγεγραμμένα το 2003.

Αν σκεφτούμε την οικονομική κατάσταση της χώρας μας (που δεν είναι και από τις καλύτερες στην Ευρώπη) αλλά και την δυσκολία των εργαζομένων σήμερα και δίπλα από αυτά να παρατάξουμε την διαφορά των ασφαλιστρων από το 1993 μέχρι το 2003, που είναι 170,29 (βλ. πιν. 5) ευρώ κατά κεφαλήν τότε μπορούμε να πούμε ότι τα πράγματα τουλάχιστον σε αυτόν τον τομέα είναι σαφώς βελτιωμένα.

Είναι επομένως διαρκής και σταθερή η αύξηση της εμπιστοσύνης των Ελλήνων στον Κλάδο της Ιδιωτικής Ασφάλισης, έτσι όπως εκφράζεται από τους προαναφερθέντες αριθμούς και δείκτες.

Βέβαια η Ελληνική Ασφαλιστική Αγορά έχει μείνει πολύ πίσω σε σχέση με Ευρωπαϊκή όπως αναφέραμε και πιο πάνω.

Όπως βλέπεται και στον παρακάτω πίνακα τα μεγέθη έχουν μεγάλη διαφορά μεταξύ τους (Ελλάδα – Ευρώπη) αλλά τα στοιχεία δείχνουν ότι σε κάποιους τομείς η Ελλάδα μπορεί να πλησιάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Παρακάτω παρατείθετε ο πίνακας σύγκρισης μεταξύ της Ελληνικής Ασφαλιστικής Αγοράς και της Ευρωπαϊκής Ασφαλιστικής Αγοράς.

Μέγεθος	ΕΛΛΑΣ	Ποσοστό	Ευρωπαϊκή Ένωση
Ασφάλιστρα	3.234,7	0,43%	735.799
Ασφάλιστρα Κλάδου Ζωής	1.750,9	0,37%	471.600
Ασφάλιστρα Κλάδου Ζημιών	1.483,8	0,56%	264.199
Αριθμός Εταιρειών	100	2,08%	4.786
Αριθμός Απασχολούμενων	8.750	0,98%	891.043

Τα παραπάνω ποσά είναι στο σύνολο της Αγοράς, σε εκατομμύρια ευρώ

Βασικοί Δείκτες

Κατά Κεφαλήν Ασφάλιστρα	293,89	16,76%	1.753
Κατά Κεφαλήν Ασφ. Κλάδου Ζωής	168,09	15,32%	1.097
Κατά Κεφαλήν Κλάδου Ζημιών	125,80	19,17%	656
Ποσοστό Ασφαλιστρων επί του Α.Ε.Π	2,12%		8,2%
Απασχολούμενοι ανά εταιρεία	87,5		186

Κάθε χώρα έχει μια τάση ως προς το τι θα ασφαλίζουν περισσότερο οι κάτοικοι της, την ζωή τους ή τα υπάρχοντα τους. Στην Ελλάδα για παράδειγμα το 2001, σχεδόν το 52% των ασφαλιστρών ανήκουν σε ασφάλειες ζημιών και το 48% των ασφαλιστρών ανήκουν σε ασφάλειες ζωής (βλ chart 24).

Επειδή όμως όπως είναι γνωστό οι ασφαλίσεις ζωής έχουν πιο μεγάλα ασφάλιστρα από την ασφάλεια π.χ πυρός ενός σπιτιού, δηλαδή ζημιών, μας κάνει να καταλαβαίνουμε ότι το ποσοστό για τις ασφαλίσεις ζωής στην Ελλάδα είναι ακόμα πιο μικρό από το 48% που ανήκει στον κλάδο ζωής και αυτό επειδή οι πιο πολλές ασφάλειες που γίνονται είναι για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη αλλά και για περίθαλψη μετά από ατυχήματα που στερούν από τους ασφαλισμένους το καθημερινό τους μεροκάματο.

Στην ίδια περίπτωση κατάσταση με την Ελλάδα βρίσκονται και χώρες όπως η Ελβετία, η Νορβηγία, το Μεξικό και η Ισπανία.

Το επόμενο που θα δούμε από αυτόν τον πίνακα είναι τα δύο άκρα του.

Στο ένα άκρο έχουμε την Ισλανδία και την Τουρκία οι οποίες, η μεν πρώτη έχει σε ασφάλιστρα για το 2001 το 92% σε ζημιές και μόνο το 8% σε ζωής και η δεύτερη έχει 84% σε ζημιές και μόλις 16% σε ασφάλιστρα ζωής.

Στο άλλο άκρο έχουμε το Λουξεμβούργο το οποίο έχει σχεδόν 89% σε ασφάλειες ζωής και μόνο 11% σε ασφάλειες ζημιών.

Αλλά δεν συμβαίνει αυτό μόνο στην Ευρώπη. Στην Ιαπωνία το 72% των ασφαλιστρών του 2001 αφορούσαν ασφάλειες ζωής και το 28% ζημιών. Αυτό μας κάνει και καταλαβαίνουμε και τον τρόπο σκέψης των πολιτών κάθε κράτους.

Για παράδειγμα στο Λουξεμβούργο ασφαλίζουν πιο πολύ την ζωή τους γιατί δεν υπάρχει στο κρατίδιο αυτό κάποιος ο οποίος δεν θα μπορέσει να αντικαταστήσει αυτό που θα χάσει από φωτιά ή τρακάρισμα εάν πρόκειται για αυτοκίνητο.

Από την άλλη έχουμε την Τουρκία που όπως ξέρουμε η ανθρώπινη ζωή σε αυτό το σημείο του πλανήτη δεν έχει και τόσο μεγάλη σημασία. Ο κόπος όμως και ο ιδρώτας που έχουν χύσει η άνθρωποι αυτοί για να πάρουν ένα σπίτι ή ένα αυτοκίνητο και το κόστος που θα έχουν για να το ξαναποκτήσουν ή να το επιδιορθώσουν αν γίνεται, θα είναι πολύ μεγάλο για αυτούς. Έτσι στρέφονται στο να ασφαλίζουν τα σπίτια και τα αυτοκίνητα τους και να πληρώνουν το μικρό ασφάλιστρο και να έχουν μια ανησυχία λιγότερη.

Μερίδιο Αγοράς

Όσον αφορά το μερίδιο αγοράς, σύμφωνα με στοιχεία του Ε.Α.Ε.Ε, δεν υπάρχει το απόλυτο μονοπώλιο στους δύο κυριότερους κλάδους.

Στον κλάδο Ζωής οι 5 πρώτες ασφαλιστικές εταιρείες κατέχουν το 62,54% του συνολικού μεριδίου ενώ οι 10 πρώτες εταιρείες κατέχουν το 88,93% του συνολικού μεριδίου της αγοράς (βλ. πιν 6).

Αυτό βέβαια συμβαίνει στον κλάδο ζωής γιατί υπάρχουν 19 ασφαλιστικές εταιρείες που ασχολούνται με τον συγκεκριμένο κλάδο και άλλες 13 μικτές που μέσα στα προϊόντα τους υπάρχει και ο κλάδος ζωής. Για τον κλάδο ζημιών τώρα τα πράγματα είναι κάπως διαφορετικά.

Οι 5 πρώτες εταιρείες κατέχουν μόλις το 42,82% του συνολικού μεριδίου της αγοράς ενώ οι 10 πρώτες έχουν το 58,44%. Και για αυτή την περίπτωση η εξήγηση είναι απλή. Το μεγάλο σύνολο εταιριών με θέμα τις ζημιές (68 εταιρείες) αλλά και οι 13 μικτές, που όπως και στον κλάδο ζωής δραστηριοποιούνται και αυτές στον κλάδο ζημιών, φέρνουν έναν αρκετά μεγάλο αριθμό εταιρειών που ανταγωνίζονται για αυτό το μερίδιο αγοράς. Στον συγκεκριμένο κλάδο μάλιστα, στον κλάδο ζημιών δηλαδή, ακόμα και οι 20 πρώτες ασφαλιστικές εταιρείες κατέχουν μόλις το 79,38% που είναι αρκετά χαμηλό.

Αναλυτικότερα τώρα όσον αφορά το μερίδιο αγοράς κάθε εταιρείας στον κλάδο ζημιών και συγκεκριμένα στο κομμάτι της πυρκαγιάς και για ασφαλίσεις από τα στοιχεία της φύσεως (σεισμός, πλημμύρα, κτλ), τα στοιχεία που είχαμε το 2000 λένε ότι σε ασφάλιστρα από πρωτοασφαλίσεις (βλ. πιν.7) η ΕΘΝΙΚΗ Α.Ε.Ε.Γ.Α κατείχε την πρώτη θέση με δεύτερη την ALPHA Α.Α.Ε και τρίτη την ΦΟΙΝΙΞ – Γ.Α.Ε Α.Ε.

3. Ασφάλιση Φυσικών Φαινομένων και Σεισμού

Σαν χώρα η Ελλάδα λόγω της γεωγραφικής της θέσης σε σχέση με τις τεκτονικές πλάκες (συχνά σεισμοί) αλλά και το ότι είναι ανάμεσα σε τρεις ηπείρους (Ευρώπη, Ασία, Αφρική), που αυτό έχει ως επακόλουθο την συχνή μεταβολή των καιρικών φαινομένων, δεν μπορεί να βάλει κάποια στανταρ στο θέμα της ισοροπίας και των στατιστικών όσο αφορά γενικά τα φυσικά φαινόμενα που συμβαίνουν στον Ελλαδικό χώρο.

Αφού λοιπόν δεν μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο, οι ασφαλιστικές εταιρείες έχουν ακριβό ασφάλιστρο όσον αφορά τις φυσικές καταστροφές (βλ. 7 Στατιστικά Στοιχεία για τις ασφαλίσσεις σεισμού).

Κατά το έτος 2000 οι ασφαλιστικές εταιρείες στην Ελλάδα πλήρωσαν 18.383.093.000 ευρώ σε ζημιές από πυρκαγιές και φυσικά φαινόμενα. Για να καταφέρουν να ανταπεξέλθουν λοιπόν οι ασφαλιστικές εταιρείες σε τετοια υπέρογκα ποσά αποζημιώσεων έχουν ήδη υψηλά το ασφάλιστρο για τέτοιες καλύψεις.

Νομοθετικό Πλαίσιο

Στην Ελλάδα το δίκαιο των χερσαίων ασφαλίσεων ρυθμίζεται από τις διατάξεις των άρθρων 189 – 225 του Εμπορικού Νόμου, όπως τροποποιήθηκαν από τον Ν. ΓΨΙΖ /1910, αλλά και άλλων τροποποιήσεων μέχρι σήμερα.

Για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ισχύει ο νόμος Ν.1023/1917 με αρκετές τροποποιήσεις και αυτός μέχρι σήμερα.

4. Αναλυτική Παρουσίαση των καλύψεων

Παρακάτω παραθέτονται τα πακέτα και οι καλύψεις του κάθε πακέτου από τις τρεις (3) ασφαλιστικές εταιρίες ώστε να γίνει καλύτερη η σύγκριση ανάμεσα τους όχι μόνο μέσα από τα ολικά ασφάλιστρα αλλά και μέσα από τα είδη των καλύψεων που προσφέρει κάθε εταιρεία και κάθε πακέτο. Να σημειωθεί ότι τα πακέτα που παραθέτονται είναι από επιλογή και προσωπική κρίση του ίδιου για να γίνει όσο πιο δίκαια η σύγκριση.

Οι τρεις ασφαλιστικές εταιρείες με τις οποίες θα ασχοληθούμε, όσο με αυτές όσο και με τα πακέτα τους, είναι η εξής: Εθνική Ασφαλιστική, Ιντερσαλόνικα, Allianz Ασφαλιστική.

Πρώτη ασφαλιστική που θα παραθέσουμε το πακέτο της, με ονομασία πακέτου Πακέτο Β, είναι η Εθνική Ασφαλιστική.

Καλύψεις για το Πακέτο Β.

1. **Φωτιά**
 2. Πτώση Κεραυνού
 3. Έκρηξη (Φυσική ή Χημική)
 4. Πτώση Αεροσκάφους
 5. Τρομοκρατικές Ενέργειες
 6. **Φωτιά από Δάσος**
 7. Αστική Ευθύνη (έως 20% του ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΑΣΦ.ΚΕΦ. με max 180.000,00 ευρώ ανά γεγονός)
 8. Έξοδα κατεδάφισης – Εκκαθάρισης – Απομάκρυνσης Ερειπίων (5% του ασφ. Κεφ. Οικοδομής με max 3.000,00 ευρώ ανά γεγονός, με αποδείξεις)
 9. **Θύελλα – Καταιγίδα – Πλημμύρα και Χιόνι – Παγετός** (10% απαλλαγή σε κάθε ζημιά, με min 600,00 ευρώ, αυτής της κάλυψης εξαιρούνται οι τέντες).
 10. Θραύση – Διάρρηξη Σωληνώσεων (όλων και αποχέτευσης, συμπεριλαμβάνονται οι ίδιες ζημιές των σωληνώσεων) (10% σε κάθε ζημιά, με min 600,00 ευρώ).
 11. Αστική ευθύνη νερών (έως 1500,00 ευρώ ανά γεγονός και ετησίως, με αποδείξεις)
 12. Έξοδα άντλησης υδάτων (έως 900,00 ευρώ ανά γεγονός και ετησίως, με αποδείξεις)
 13. Πολιτικές ταραχές – Κακόβουλες ενέργειες
 14. Ίδιες Ζημιές Έκρηξης Λέβητα Κεντρικής Θέρμανσης (έως 6.000,00 ευρώ ανά γεγονός και ετησίως)
 15. Απώλεια ενοικίου (αποζημιωτέα περίοδος μέχρι 12 μήνες, max Κεφ. Το 10% του ασφ.κεφ. της Οικοδομής)
- Η κάλυψη σεισμού αναφέρεται ως προαιρετική στο συγκεκριμένο πακέτο με Ολικό Ασφάλιστρο 2,163 ευρώ ανά 1.000,00.

- Τα Ολικά Ασφάλιστρα για το Πακέτο Β είναι:
Οικοδομή 1,10 ευρώ ανά 1.000,00 και Περιεχόμενο 1,40 ανά 1.000,00 ευρώ.

Η επόμενη ασφαλιστική που θα παραθέσουμε το πακέτο της, με ονομασία πακέτου Πακέτο Β, είναι η ΙΝΤΕΡΣΑΛΟΝΙΚΑ.

Καλύψεις για το Πακέτο Β:

1. Πυρκαγιά από κάθε κίνδυνο / ζημιές από καπνό.
 2. Έκρηξη από κάθε κίνδυνο.
 3. Πτώση αεροσκαφών ή αντικειμένων τους.
 4. Πρόσκρουση Οχήματος.
 5. Πλημμύρα, Καταιγίδα, Θύελλα
 6. Πτώση δένδρων
 7. Διάρρηξη σωληνώσεων
 8. Ζημιές λέβητα θέρμανσης – θερμοσίφωνα από έκρηξη
 9. Βραχυκύκλωμα ηλεκτρικών – ηλεκτρονικών συσκευών
 10. Θραύση κρυστάλλων.
- ♦ Απαλλαγές για διάρρηξη σωληνώσεων, ζημιές λέβητα θέρμανσης, θερμοσίφωνα, με 10% ποσοστό απαλλαγής από κάθε ζημιά και με ελάχιστο ποσό απαλλαγής από κάθε ζημιά 150,00 ευρώ.

Και σε αυτή την περίπτωση ο σεισμός μπορεί να επιλεγεί ως προαιρετική κάλυψη με 1,33 ευρώ επιπλέον ανά 1.000,00 ευρώ ασφαλιζόμενο κεφάλαιο.

Τα Ολικά Ασφάλιστρα για το Πακέτο Β της ΙΝΤΕΡΣΑΛΟΝΙΚΑ είναι:

Οικοδομή 1,16 ευρώ ανά 1.000,00 ευρώ ασφαλιζόμενου κεφαλαίου
Περιεχόμενο 1,76 ευρώ ανά 1.000,00 ασφαλιζόμενου κεφαλαίου.

Τέλος το τελευταίο πακέτο που παραθέτουμε είναι της ALLIANZ ασφαλιστικής με ονομασία πακέτου All House Plus.

Καλύψεις για το πακέτο All House Plus:

1. Πυρκαγιά – Κεραυνός
2. Πυρκαγιά από Δάσος
3. Ζημιές από Καπνό
4. Έκρηξη (Ευρεία)*
5. Πρόσκρουση Οχήματος
6. Πτώση Αεροσκαφών

7. Πτώση Δέντρων
8. Έξοδα Αποκομιδής Ερειπίων
9. Έξοδα Μεταστέγασης
10. Ζημιές από Προσωρινή Διανομή
11. Έξοδα Αποθήκευσης
12. Αμοιβές Αρχιτεκτόνων
13. Θραύση Υαλοπινάκων Κτιρίου
14. Τρομοκρατικές Ενέργειες
15. Στάσεις, Απεργίες, Οχλαγωγίες, Πολιτικές Ταραχές
16. Κακόβουλες Ενέργειες
17. Αστική Ευθύνη Πυρός και Έκρηξης
18. Απώλεια Ενοικίου έως 12 μήνες

- Κάλυψη σε αξία καινούργιου, τόσο για το κτίριο όσο και για το περιεχόμενο, εφόσον η ασφάλιση γίνεται με βάση τις ελάχιστες προκαθορισμένες αξίες ανά τ.μ. Οι αξίες αυτές ορίζονται στα 800,00 ευρώ ανά τ.μ. για το κτίριο και 600,00 ευρώ ανά τ.μ για το περιεχόμενο, και συμπεριλαμβάνουν την αναλογία της κατοικίας επί των κοινοχρήστων και κοινοκτητών χώρων.
- Τα κατονομαζόμενα αντικείμενα πρέπει να είναι αξίας άνω των 2.000,00 ευρώ
- * Η κάλυψη της έκρηξης είναι ευρεία, αφορά δηλαδή σε οποιαδήποτε έκρηξη συμβεί μέσα ή έξω από το κτίριο και ανεξάρτητα από το αν προκληθεί ή όχι, πυρκαγιά, εξαιρουμένων μόνο των τρομοκρατικών ενεργειών.
- Η κάλυψη εξόδων αποθήκευσης με όριο τα 1.500 ευρώ, συνέπεια καλυπτόμενων κινδύνων .
- Η κάλυψη των εξόδων αποκομιδής φθάνει το 5% του ασφαλιζόμενου κεφαλαίου με max τα 3.000,00 ευρώ, συνέπεια καλυπτόμενων κινδύνων.
- Τα έξοδα προσωρινής μεταστέγασης, λόγω ζημίας από καλυπτόμενο κίνδυνο, έχουν ανώτατο όριο τα 3.000,00 ευρώ, ενώ οι ζημιές που μπορεί να υποστεί το περιεχόμενο στην προσωρινή διαμονή, έχουν όριο κάλυψης το 15% του κεφαλαίου που ασφαρίζεται συνέπεια flexa και δάσους.
- Η αμοιβή αρχιτεκτόνων – μηχανικών για την επισκευή του ασφαλιζόμενου κτιρίου συνέπεια καλυπτόμενης ζημιάς φθάνει τα 1.500,00 ευρώ.

Και σε αυτή την περίπτωση ο σεισμός αποτελεί προαιρετική κάλυψη με ολικά ασφάλιστρα ως εξής:

ΖΩΝΗ Α	1,98 ΕΥΡΩ
ΖΩΝΗ Β	1,98 ΕΥΡΩ
ΖΩΝΗ Γ	2,6 ΕΥΡΩ
ΖΩΝΗ Δ	3,3 ΕΥΡΩ

Τα ολικά ασφάλιστρα για το πακέτο ALL HOUSE PLUS της ALLIANZ είναι:

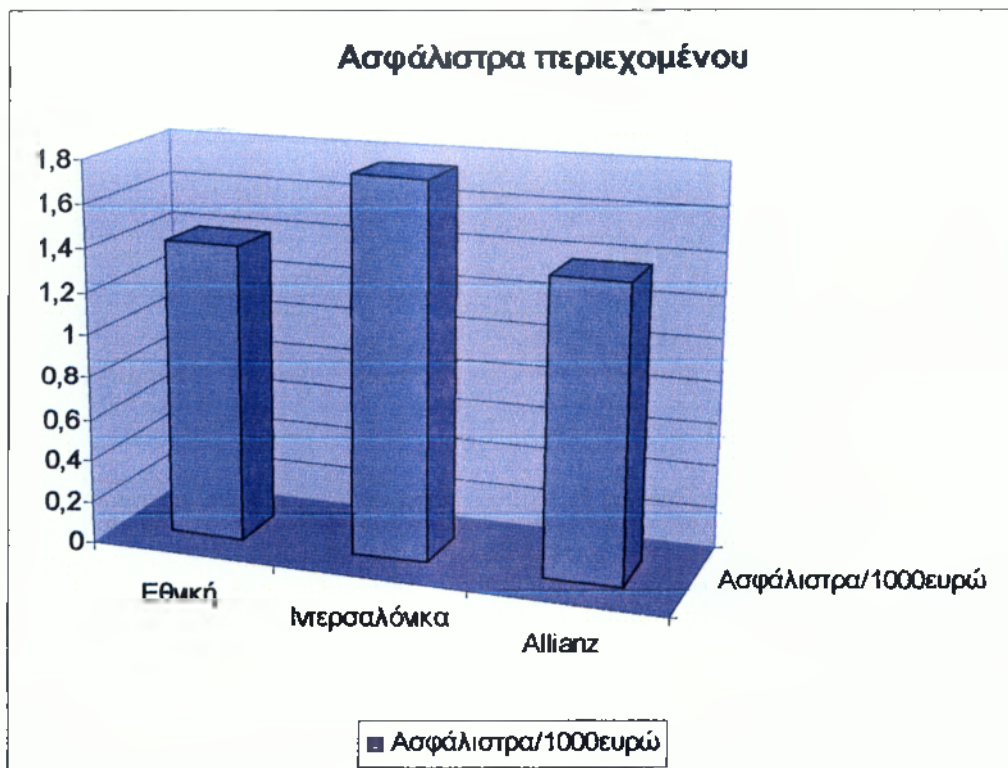
Οικοδομή 1,22 ευρώ ανά 1.000,00 ευρώ.

Περιεχόμενο 1,38 ευρώ ανά 1.000,00 ευρώ.

Πίνακας (Chart) Ασφαλίσεων Οικοδομής

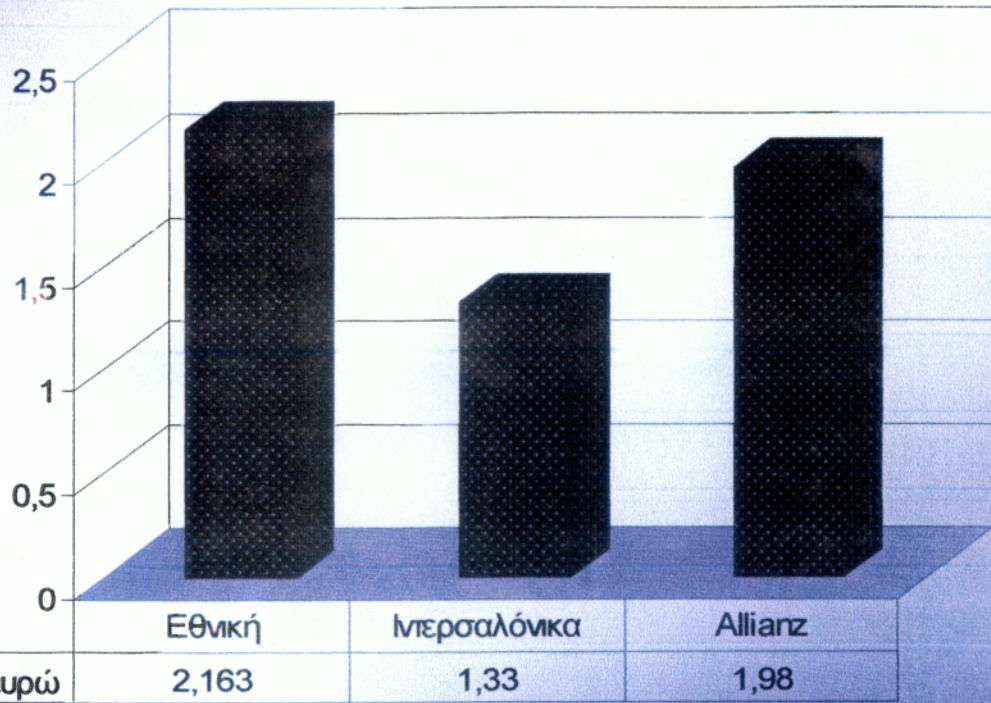

Πίνακας (Chart) Ασφαλίσεων Περιεχομένου

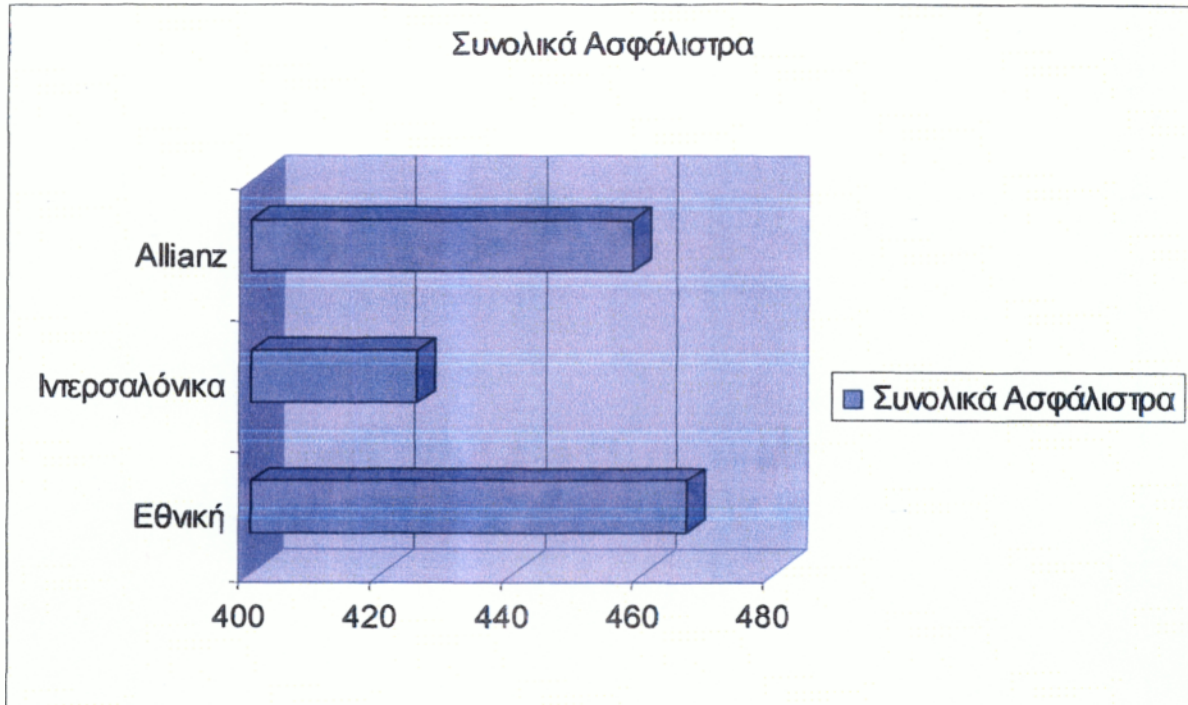

Πίνακας (Chart) Ασφαλίσεων Σεισμού

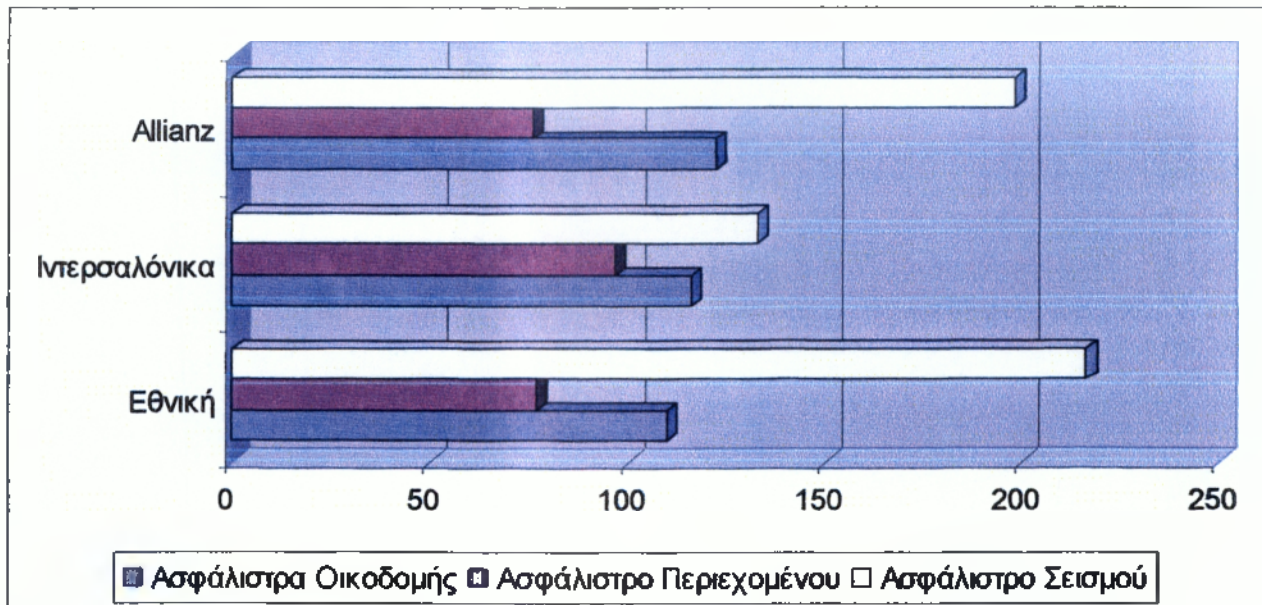
Ασφάλιστρα Σεισμού

Πίνακας (Chart) Συνολικών Ασφαλίσεων

Συγκριτικός Πίνακας (Chart) Όλων των Ασφαλίσεων

5. Συγκριτική Ανάλυση Ασφαλιστικών Προγραμμάτων

Για να γίνει η συγκριτική ανάλυση των ασφαλιστικών προγραμμάτων των τριών παραπάνω εταιριών θα πρέπει να θέσουμε κάποια δεδομένα ώστε να μπορέσουμε να δουλέψουμε πάνω σε αυτά.

Τα δεδομένα αυτά θα είναι τα εξής:

Το ασφαλιζόμενο αντικείμενο θα αφορά ένα (1) διαμέρισμα 100τ.μ. αξίας 100.000,00 (εκατό χιλιάδων ευρώ) το οποίο βρίσκεται στην Αττική (ζώνη επικινδυνότητας Β)(βλ.πιν.8).

Επίσης το περιεχόμενο του εν λόγω διαμερίσματος ανέρχεται σε αξία 55.000,00 (πενήντα πέντε χιλιάδων ευρώ).

Εταιρείες – Πακέτα	Ασφάλιστρο Οικοδομής	Ασφάλιστρο Περιεχομένου	Ασφάλιστρο Σεισμού	Συνολικό Ασφάλιστρο
Εθνική Ασφαλιστική – Πακέτο Β	110	77	216,3	466.3
Ιντερσαλόνικα – Πακέτο Β	116	96,8	133	425
Allianz Ασφαλιστική – Πακέτο All House Plus	122	75,9	198	458

Για τον παραπάνω πίνακα τα ασφάλιστρα είναι σε ευρώ

Εταιρείες – Πακέτα	Ασφάλιστρο Οικοδομής	Ασφάλιστρο Περιεχομένου	Ασφάλιστρο Σεισμού	Συνολικό Ασφάλιστρο
Εθνική Ασφαλιστική – Πακέτο Β	1,10	1,40	2,163	4,663
Ιντερσαλόνικα – Πακέτο Β	1,16	1,76	1,33	4,25
Allianz Ασφαλιστική – Πακέτο All House Plus	1,22	1,38	1,98	4,58

Για τον παραπάνω πίνακα τα ασφάλιστρα αναφέρονται ανά 1000 ευρώ

6. Συμπεράσματα από την Συγκριτική Παρουσίαση των ανωτέρω προγραμμάτων ως προς τις καλύψεις, κόστος κ.λ.π

Σε αυτό το κομμάτι της εργασίας θα τοποθετήσουμε τα συμπεράσματα που βγαίνουν από την παραπάνω συγκριτική παρουσίαση των προγραμμάτων των τριών εταιριών.

Συμπεράσματα για τις καλύψεις.

Ας ξεκινήσουμε από τις καλύψεις που προσφέρει το κάθε πρόγραμμα κάθε εταιρίας.

Βλέπουμε ότι τις πιο πολλές καλύψεις τις προσφέρει το πρόγραμμα της Allianz με το σύνολο των καλύψεων να φτάνει τις 18 (αριθμός αρκετά μεγαλύτερος από τα άλλα 2 προγράμματα όσον αφορά τις καλύψεις). Βέβαια αν συγκρίνουμε τα τρία προγράμματα θα δούμε ότι ένα μεγάλο μέρος των καλύψεων που προσφέρουν είναι ακριβώς το ίδιο, όπως παράδειγμα οι καλύψεις φωτιά ή πτώση δέντρων.

Η Εθνική Ασφαλιστική μπορεί να μην έχει τόσες καλύψεις όσες το πακέτο της Allianz αλλά έχει κάποιες καλύψεις που δεν έχει η άλλη εταιρεία όπως την κάλυψη «θύελλα – καταιγίδα – πλημμυρά και χιόνι – παγετός» στο συγκεκριμένο πακέτο.

Αναφέρομαι στο θέμα τι και ποιες καλύψεις έχει η κάθε μια από αυτές τις δύο ασφαλιστικές εταιρείες (μια και η Ιντερσαλόνικα σε αυτό το κομμάτι είναι χαμηλά) γιατί ο αγοραστής – πελάτης σίγουρα θα δει εκτός από τον όγκο των καλύψεων και τι προσφέρει η κάθε μια από αυτές. Έτσι ο πελάτης θα εκτιμήσει την παραπάνω προαναφερόμενη κάλυψη γιατί το να έχεις την οικία σου ασφαλισμένη από μια ομάδα τέτοιων φυσικών καταστροφών είναι σημαντικό.

Στον αντίποδα το πακέτο της Allianz προσφέρει τις καλύψεις «Εξοδα Μεταστέγασης» και την κάλυψη «Εξοδα αποθήκευσης» που και αυτές είναι δύο πολύ σημαντικές υπηρεσίες που θα φανούν πολύ χρήσιμες στον πελάτη εάν πάθει μια ζημία και πρέπει να μετακομίσει. Το να μην πληρώσει τον αποθηκευτικό χώρο που θα βάλει τα πράγματα του μέχρι να επισκευαστεί το σπίτι του ή να βρει καινούργιο και επίσης να μην χρειαστεί να πληρώσει για την μεταφορά τους ή για την τοποθέτησή τους (μεταστέγαση) είναι πολύ σημαντικό για κάποιον ο οποίος μόλις έμεινε άστεγος, τουλάχιστον για κάποιο χρονικό διάστημα.

Ως μια άλλη σημαντική κάλυψη που θα ανέφερα και που υπάρχει στα πακέτα και των δύο εταιριών είναι η κάλυψη «Απώλεια ενοικίου» που και οι δύο εταιρίες καλύπτουν τον ασφαλιζόμενο μέχρι 12 μήνες. Εδώ δικαιολογείται και το γιατί η Ιντερσαλόνικα είναι πολύ πίσω από τις

άλλες 2 εταιρίες στο θέμα των καλύψεων μια και αυτή η σημαντικότερη κάλυψη δεν υπάρχει σε αυτό το πακέτο της.

Τώρα όσον αφορά τις δύο άλλες εταιρίες η Εθνική χάνει λίγο έδαφος με τον όρο που έχει ότι δίνει μέχρι το 10% του ασφαλισμένου κεφαλαίου οικοδομής. Στο πακέτο της Allianz κάτι τέτοιο δεν αναφέρεται.

Οπότε θα μπορούσαμε να πούμε ότι όσον αφορά τις καλύψεις η Allianz με βραχεία κεφαλή έρχεται πρώτη στις προτιμήσεις μας.

Συμπεράσματα για την τιμή του κάθε πακέτου

Αυτό που θα κοίταγε κάποιος υποψήφιος πελάτης ώστε να αγοράσει ένα από τα τρία πακέτα και να έχει και όλες τις καλύψεις που του προσφέρουν (οικοδομή, περιεχόμενο, σεισμός) θα ήταν σίγουρα και η τιμή.

Σίγουρα κάποιος ο οποίος θα έβλεπε μόνο την τιμή και θα έκρινε αποκλειστικά από αυτήν πιο προϊόν θα αγόραζε η προσφορά της Ιντερσαλόνικα θα ήταν αυτή που θα επέλεγε, και θα υπήρχε αρκετός κόσμος ο οποίος θα το έκανε, γιατί στους καιρούς μας ο καθένας κοιτάει να μην δώσει πολλά χρήματα και δεν τον ενοχλεί που οι καλύψεις που θα έχει θα είναι λιγότερες ή αποδοτικότερες από άλλες εταιρίες.

Ας περάσουμε όμως στο σκεπτικό κάποιου άλλου ατόμου, το οποίο έχει κάνει τον έλεγχο (προηγούμενος των καλύψεων) και τώρα έχει περάσει στην τιμή του κάθε πακέτου.

Σίγουρα βλέποντας την μεγάλη διαφορά που έχει η τιμή του πακέτου της Ιντερσαλόνικα με τα άλλα δυο πακέτα (βλ. Συν Ασφ.) θα ενθουσιαστεί, αλλά θα προσπεράσει γρήγορα το θέμα αυτό και θα δει ότι οι καλύψεις που προσφέρει είναι πολύ πιο λίγες από τις άλλες δύο εταιρίες.

Έτσι θα αρχίσει να συγκρίνει και πάλι τις δύο εναπομένουσες εταιρίες (Εθνική και Allianz).

Εδώ μπορούμε να δούμε την διαφορά στην τιμή (βλ. Συν Ασφ.) ανάμεσα στην Εθνική και την Allianz να κυμαίνεται στα 8.5 ευρώ υπέρ της Allianz.

Έχουμε λοιπόν τα εξής δύο συμπεράσματα:

1) Καταρχήν όσον αφορά το θέμα των καλύψεων διαπιστώσαμε ότι η Allianz έχει το πάνω χέρι έστω και με βραχεία κεφαλή απέναντι στην Εθνική.

2) Στο θέμα της τιμής η Ιντερσαλόνικα, χωρίς αμφιβολία έχει την καλύτερη προσφορά, αλλά με καλύψεις πολύ λιγότερες από ότι οι άλλες δύο εταιρίες. Το πιο ακριβό πακέτο, όσον αφορά την τιμή το έχει η Εθνική η οποία βέβαια έχει αρκετά καλές καλύψεις.

Γενικά συμπεράσματα

Στο συμπέρασμα στο οποίο καταλήγουμε έχει δυο εκδοχές.

Η μία είναι να επιλεγθεί ως καλύτερο το πρόγραμμα της Ιντερσαλόνικα και αυτό γιατί έχει πολύ φτηνά ασφάλιστρα.

Σίγουρα πολλοί θα επέλεγαν αυτό το πακέτο αφού η διαφορά των ασφαλιστρών από το αμέσως επόμενο πακέτο της Allianz είναι στα 33 ευρώ. Είναι ένα ποσό το οποίο σίγουρα θα πείσει μερικούς να εμπιστευτούν αυτήν την εταιρεία και αυτό το πακέτο.

Η δεύτερη εκδοχή είναι να επιλεγθεί το πρόγραμμα της Allianz για δύο λόγους. Καταρχήν έχει τις πιο πολλές καλύψεις και από τα τρία πακέτα, όπως είδαμε παραπάνω. Κατά δεύτερον έχει πιο φτηνό ασφάλιστρο από ότι έχει το πακέτο της Εθνικής. Αυτό λοιπόν το πακέτο θα το επιλέξει κόσμος ο οποίος δεν θέλει να πληρώνει τον χρόνο πολλά χρήματα αλλά θέλει κιάλας για τα χρήματα που θα πληρώνει να έχει τις ανάλογες καλύψεις, στην συγκεκριμένη περίπτωση για το σπίτι του.

Άρα το συμπέρασμα που βγαίνει από αυτή την σύγκριση είναι ότι κοιτάζοντας όλες τις παραμέτρους και βλέποντας όλα τα δεδομένα για το πακέτο της κάθε εταιρείας το καλύτερο πακέτο που θα μπορούσαμε να επιλέξουμε θα ήταν το All House Plus της Allianz.

Επειδή όμως το οικονομικό παίζει σπουδαίο ρόλο στην ζωή μας ένα ποσοστό ανθρώπων θα επέλεγε το πακέτο της Ιντερσαλόνικα που έχει τα χαμηλότερα ασφάλιστρα.

Σύγκριση στην ζώνη Δ με τα ίδια πακέτα των τριών εταιρειών.

Τι θα γινόταν όμως αν το σπίτι ήταν στην ζώνη Δ;

Πρίν ξεκινήσουμε την παρουσίαση των στοιχείων κάθε εταιρείας ας εξηγήσουμε καταρχήν τι σημαίνει ζώνη Δ (ή Α,Β,Γ).

Η πλήρη ονομασία είναι ζώνη σεισμικής επικινδυνότητας, δηλαδή πόσο συχνά σε μια περιοχή σημειώνονται σεισμικές δονήσεις. Ανάλογα λοιπόν με τις σεισμικές δονήσεις, η περιοχή αυτή συμπεριλαμβάνεται σε μια ζώνη. Ξεκινώντας από την Α' Ζώνη που περιλαμβάνει περιοχές με χαμηλή σεισμική δραστηριότητα και καταλήγοντας στην Δ' Ζώνη όπου οι σεισμικές δονήσεις δεν είναι άγνωστο φαινόμενο, φτάνουμε σε ένα σημείο να χαρτογραφηθεί η Ελλάδα σε κομμάτια, ανάλογα με την σεισμική δραστηριότητα του καθενός κομματιού.

Τώρα ας πάμε στην καθαρά οικονομική πλευρά του θέματος.

Όσον αφορά την Ιντερσαλόνικα η τιμή του πακέτου της δεν θα αλλάξει καθόλου διότι ανήκει στην κατηγορία των εταιρειών οι οποίες δεν χωρίζουν της περιοχές της Ελλάδος σε ζώνες.

Ας περάσουμε τώρα στην Allianz Ασφαλιστική ή οποία, και βάση του πίνακα που παρουσιάζετε πιο πάνω, αυξάνει το ασφαλιστρό της από 1,98 στα 3,30 ευρώ ανά 1.000,00 ευρώ κεφαλαίου.

Η Εθνική Ασφαλιστική αυξάνει το ασφάλιστρο από 2,163 στα 3,15 ευρώ ανά 1.000,00 ευρώ κεφάλαιο.

Μετά από αυτές τις αλλαγές οι πίνακες γίνονται ως εξής :

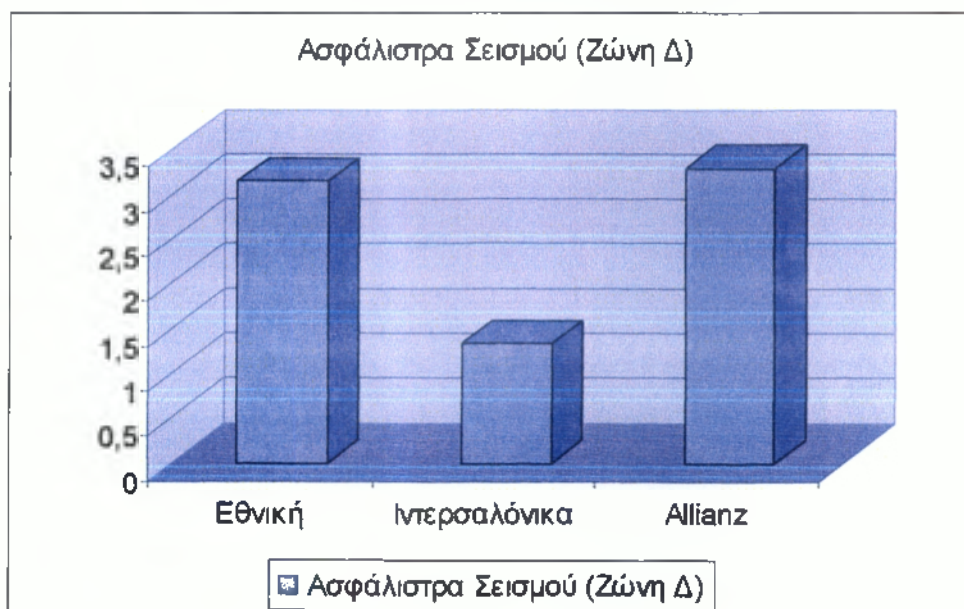
Εταιρείες	Ασφάλιστρο Οικοδομής	Ασφάλιστρο Περιεχομένου	Ασφάλιστρο Σεισμού	Συνολικά Ασφάλιστρα
Εθνική Ασφαλιστική	1,10	1,40	3,15	5,65
Ιντερσαλόνικα	1,16	1,76	1,33	4,25
Allianz Ασφαλιστική	1,22	1,38	3,30	5,90

Τα ασφάλιστρα είναι ανά 1.000,00 ευρώ

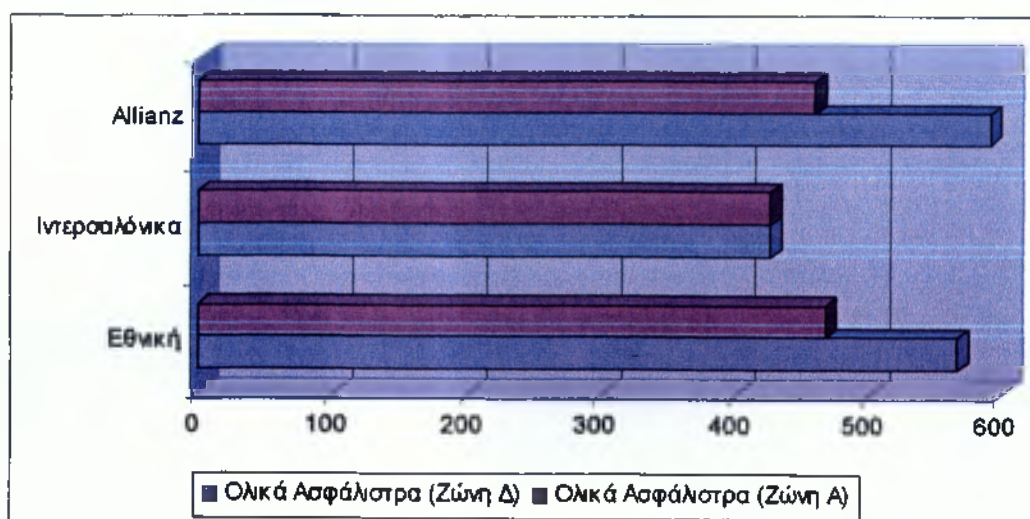
Εταιρείες	Ασφάλιστρα Οικοδομής	Ασφάλιστρα Περιεχομένου	Ασφάλιστρα Σεισμού	Συνολικά Ασφάλιστρα
Εθνική Ασφαλιστική	110	140	315	565
Ιντερσαλόνικα	116	176	133	425
Allianz Ασφαλιστική	122	138	330	590

Τα ασφάλιστρα είναι σε ευρώ

Ασφάλιστρα Σεισμού (Ζώνη Δ)

Συγκριτικά Ολικά Ασφάλιστρα Ζώνης Α και Ζώνης Δ

Συμπεράσματα για την τιμή του κάθε πακέτου στην Ζώνη Δ

Εδώ πλέον βλέπουμε μια τεράστια διαφορά στην τιμή των ασφαλιστρών μεταξύ των δύο εταιρειών που χωρίζουν τις περιοχές της Ελλάδας σε ζώνες (Εθνική και Allianz) και στην Ιντερσαλόνικα που συνεχίζει να έχει το ίδιο τιμολόγιο όπως και πριν.

Εκτός αυτού όμως βλέπουμε και κάτι άλλο το οποίο είναι αρκετά σημαντικό.

Στην προηγούμενη ζώνη η Εθνική είχε μεγαλύτερα ασφάλιστρα απ'ότι η Allianz. Τώρα η Εθνική είναι κατά 25 ευρώ πιο φτηνή και έχει ένα πολύ σοβαρό πλεονέκτημα απέναντι στην Allianz.

Στην προηγούμενη περίπτωση η Allianz ήταν πιο φτηνή από την Εθνική κατά 8,5 ευρώ και είχε ένα σοβαρό πλεονέκτημα στις καλύψεις μια και είχε πιο πολλές απ'ότι η Εθνική .

Τώρα όμως που το πακέτο της Εθνικής γίνεται κατά 25 ευρώ πιο φτηνό από αυτό της Allianz φαίνεται να καλύπτονται αυτές οι διαφορές στις καλύψεις και να μην μπορεί η Allianz να είναι καθαρά μπροστά στις επιλογές των υποψήφιων ασφαλιζομένων.

Πολύ σοβαρά όμως στην επιλογή πακέτου μπαίνει και η Ιντερσαλόνικα. Το να έχεις ένα πακέτο με καλές καλύψεις, αρκετά λιγότερες όμως από των άλλων δύο εταιρειών, και τα ασφάλιστρα του πακέτου που προσφέρει η εταιρεία σου να είναι 140 ευρώ και 165 ευρώ αντίστοιχα πιο φτηνά από Εθνική και Allianz.

Μπορεί πριν να ήταν η διαφορά από την αμέσως πιο φτηνή Allianz στα 33 ευρώ αλλά τώρα που η διαφορά είναι στα 140 ευρώ από την αμέσως πιο φτηνή Εθνική ο υποψήφιος πελάτης το σκέφτεται ακόμα πιο σοβαρά να επιλέξει την Ιντερσαλόνικα για να ασφαλίσει το σπίτι του.

Εδώ φαίνεται και η αδικία όχι μόνο για τις άλλες εταιρείες που επειδή χωρίζουν την χώρα σε ζώνες έχουν πιο μεγάλα ασφάλιστρα και οι υποψήφιοι πελάτες επιλέγουν τις φτηνές εταιρείες αλλά και για τους ίδιους τους πελάτες οι οποίοι κάνουν λάθος συμπεράσματα και διαλέγουν αυτές τις εταιρείες καθαρά για οικονομικούς λόγους ειδικά αυτές τις ημέρες που η οικονομία της χώρας μας δεν περνάει και την καλύτερη εποχή της.

Το συμπέρασμα που βγαίνει λοιπόν από την παραπάνω σύγκριση μας δείχνει ότι η Εθνική σίγουρα θα συγκεντρώσει το μεγαλύτερο μέρος των πελατών λόγω του πιο οικονομικού της πακέτου.

Ένα μικρό κομμάτι θα επιλέξει το πακέτο της Allianz γιατί θα θέλει να έχει τις παραπάνω καλύψεις.

Το υπόλοιπο κομμάτι των πελατών θα επιλέξει την προσφορά της Ιντερσαλόνικα αυτή την φορά μεγαλύτερο από την προηγούμενη φορά μια και η διαφορά των ασφαλιστρών είναι αρκετά μεγαλύτερη από ότι ήταν την προηγούμενη φορά.

Ασφαλιστικές εταιρείες και ζώνες σεισμικής επικινδυνότητας.

Ο αριθμός των ασφαλιστικών εταιρειών οι οποίες χωρίζουν την χώρα μας σε ζώνες(βλ.πιν 8) είναι περίπου το 45% του συνολικού αριθμού των εταιρειών που είτε έχουν το κεντρικό τους κατάστημα στην Ελλάδα, δηλαδή έχουν έδρα τους την Ελλάδα ή έχουν στην χώρα μας κάποιο υποκαταστήματα τους.

Το καλύτερο θα ήταν να είχαν όλες οι ασφαλιστικές εταιρείες την χώρα χωρισμένη σε ζώνες.

Θα ήταν το καλύτερο και για τις εταιρείες αλλά και για τους ασφαλιζόμενους να ξέρουν ακριβώς σε ποια ζώνη ανήκουν έτσι ώστε να παίρνουν τα κατάλληλα μέτρα για την προσωπική τους προστασία. Εκτός αυτού ένας άλλος λόγος που θα έπρεπε να χωρίσουν όλες οι ασφαλιστικές την χώρα σε ζώνες είναι το ότι έτσι όπως είναι τώρα αδικούν ορισμένους πελάτες τους.

Αυτό που γίνεται και δεν είναι σωστό είναι το ότι στις εταιρείες στις οποίες δεν υπάρχουν οι ζώνες όλοι οι ασφαλιζόμενοι πληρώνουν το ίδιο για την καλυψη του σπιτιού τους από σεισμό.

Το θέμα εδώ είναι διπλό. Από την μια είναι οι ασφαλιζόμενοι οι οποίοι μένουν σε περιοχές υψηλής επικινδυνότητας και οι οποίοι πληρώνουν χαμηλά ασφάλιστρα, σε σχέση με το κίνδυνο αλλά και τις ζημιές στο συμβόλαιο που θα πρέπει να πληρώσει η εταιρεία, αλλά κυριότερα με την συχνότητα που θα γίνονται αυτές οι ζημιές και από την άλλη είναι οι ασφαλιζόμενοι που μένουν σε περιοχές με χαμηλή έως μηδενική σεισμική δραστηριότητα και αναγκάζονται να πληρώνουν στις ασφαλιστικές εταιρείες ασφάλιστρα αρκετά υψηλότερα από ότι θα έπρεπε.

Εκτός αυτού υπάρχει και το θέμα των ίδιων των ασφαλιστικών εταιρειών.

Πιο ελκυστική και σωστή φαίνεται μια εταιρεία η οποία χωρίζει τους πελάτες της ανάλογα με τις ιδιότητες του καθενός, στην περιπτώσή μας με το που μένουν για να τους ασφαλίσει, και αλλιώς μια άλλη η οποία τους πιάνει όλους και τους βάζει σε ένα τσουβάλι χωρίς να δει τα στάνταρ του καθενός.

Βλέπουμε λοιπόν παραπάνω τα θετικά του να γίνει διαχωρισμός της Ελλάδος σε ότι αφορά την περίπτωση του σεισμού και συγκεκριμένα να γίνει σε τέσσερις ζώνες όσον αφορά τα ασφάλιστρα που θα πληρώνουν οι ασφαλιζόμενοι. Το πρώτο θετικό είναι το ότι πλέον όλοι οι ασφαλιζόμενοι θα πληρώνουν δίκαια ασφάλιστρα και όχι όλοι τα ίδια. Το δεύτερο είναι ότι θα ανέβει το κύρος των εταιρειών οι οποίες θα χωρίσουν την Ελλάδα σε περιοχές για τους παραπάνω λόγους που εξηγήσαμε.

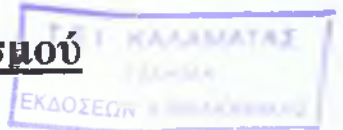
Βέβαια τίποτα δεν είναι τέλει και έτσι και αυτή η περίπτωση έχει τα αρνητικά της.

Καταρχήν θα πάρει αρκετό χρόνο να συμφωνήσουν όλες οι ασφαλιστικές εταιρείες για το πώς θα είναι χωρισμένες οι ζώνες (πόσες θα είναι, ποιες θα είναι οι περιοχές σε κάθε ζώνη, κτλ) γιατί να μην ξεχνάμε το παρόν σχέδιο με τις τέσσερις ζώνες είναι για τις μέχρι στιγμής εταιρείες.

Ένα δεύτερο αρνητικό είναι το ότι οι μικρές ασφαλιστικές εταιρείες θα έχουν πρόβλημα να πάλεψουν με τις μεγάλες ασφαλιστικές γιατί είναι σίγουρο ότι εάν μπει ένα κοινό σχέδιο για το θέμα των σεισμικών ζωνών και το πώς αυτές θα χωρίζονται οι μικρές εταιρείες αλλά και κάθε εταιρεία που θα μπει σε αυτό το σχέδιο θα πρέπει να αναπροσαρμόσει τα ασφάλιστρα της στους πελάτες της. Αν αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να τους μειώσει τα ασφάλιστρα θα ευχαριστηθούν οι πελάτες αλλά θα χάσει η εταιρεία. Εάν πάλι αύξησει τα ασφάλιστρα οι πελάτες της θα δυσαρεστηθούν και υπάρχει περίπτωση να προσπαθήσουν να βρουν αλλού ασφαλιστική στέγη.

Έτσι και στις δύο περιπτώσεις βγαίνουν χαμένες οι εταιρείες που δεν έχουν ήδη προσαρμόσει στα πλάνα τους της ζώνες.

7. Στατιστικά Στοιχεία για τις ασφαλίσσεις σεισμού

Στην Ελλάδα παραμένουν πολύ ακριβά τα ασφάλιστρα για τους σεισμούς. Σύμφωνα με ένα άρθρο που δημοσιεύτηκε σε ένα ασφαλιστικό περιοδικό (βλ. βιβλιογραφία) επιφυλακτικές είναι οι εταιρείες και οι αντασφαλιστές .

Σε πολύ χαμηλά επίπεδα παραμένουν οι ασφαλίσσεις για ζημιές από σεισμούς στην Ελλάδα, κυρίως λόγω της σημαντικής ανατίμησης των ασφαλιστρών και αντασφαλιστρών από τους αυξημένους κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι ασφαλιστικές εταιρείες.

Τα υψηλά ασφάλιστρα που έχουν επιβάλει οι λίγοι αλλά... κυρίαρχοι μεγάλοι αντασφαλιστές του εξωτερικού αποτελούν εμπόδιο για πολλές εγχώριες επιχειρήσεις να ασφαλισθούν για την κάλυψη ζημιών από σεισμούς.

Αλλά και οι μεγάλες ζημιές που προκάλεσε ο σεισμός της Καλαμάτας και λιγότερο της Αθήνας που είχε προηγηθεί έχει κάνει «επιφυλακτικές» τις ελληνικές ασφαλιστικές εταιρείες στην ανάπτυξη της αγοράς που θα καλύπτει κινδύνους από σεισμούς.

Η υπέρμετρη ζήτηση μετά τους σεισμούς της Καλαμάτας για ασφαλιστήρια αντιμετωπίστηκε από τις εταιρείες με μεγάλες επιφυλάξεις, που δεν θα ήθελαν να έχουν στο χαρτοφυλάκιο τους μεγάλο αριθμό συμβολαίων που θα τους εξέθεταν σε κινδύνους να υποστούν τεράστιες ζημιές από ένα καταστρεπτικό σεισμό.

Όλα αυτά έχουν οδηγήσει το ύψος των ασφαλιστρών και αντασφαλιστρών σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα, με τις επιχειρήσεις αλλά και τα νοικοκυριά υψηλού εισοδήματος να μην ενδιαφέρονται ιδιαίτερα να πληρώσουν «αλμυρά ασφάλιστρα».

Σημειώτεον ότι:

Μεγάλοι αντασφαλιστικοί οργανισμοί του εξωτερικού εκτιμούν ότι είναι αρκετά πιθανή η εκδήλωση ενός πολύ μεγάλου σεισμού στη Λεκάνη της Μεσογείου μέσα στα επόμενα 3-4 χρόνια. Για το λόγο αυτό έχουν καθορίσει ένα ιδιαίτερα υψηλό αντασφάλιστρο, το οποίο θα πρέπει να περάσει, τελικά, στον Έλληνα καταναλωτή, αλλά και με τις ελληνικές ασφαλιστικές εταιρείες να μη θέλουν να δίνουν εύκολα ασφαλιστήρια για κάλυψη σεισμών.

Μια πολύ καλά διατυπωμένη έρευνα είχε γίνει το 2000 και αφορούσε τους μεγάλους σεισμούς στην Τουρκία και ποια ήταν τα κόστη για τις εκεί ασφαλιστικές εταιρείες.

Παρά την τεράστια οικονομική επίδραση της καταστροφής σε άλλους τομείς, οι σεισμοί του 1999 δεν επηρέασαν σοβαρά τις ασφαλιστικές εταιρείες στην Τουρκία. Αυτό βέβαια είχε να κάνει και με το ότι στην περιοχή που έγινε κυρίως ο σεισμός τα περισσότερα σπίτια ήταν

ανασφάλιστα. Από την άλλη το 95% των αποζημιώσεων την έκαναν μεγάλες αντασφαλιστικές εταιρείες από το εξωτερικό και έτσι για τις τούρκικες ασφαλιστικές εταιρείες έμεινε να πληρώσουν μόνο το 5% δηλαδή 26 εκατομμύρια δολάρια.

Σύμφωνα με την Munich-Re, οι συνολικές ασφαλιστικές ζημιές στην περιοχή ήταν περίπου 600 με 700 εκατομμύρια δολάρια, σε μια περιοχή στην οποία πλήρωναν περίπου 7 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο σε ασφάλιστρα. Αμέσως μετά τον σεισμό το κόστος και το ασφάλιστρο σεισμού αυξήθηκε κατακόρυφα στην περιοχή αυτή αλλά και σε άλλες που επηρεάστηκαν από τον σεισμό.

Θα πρέπει η ασφάλιση κατά των φυσικών φαινομένων να γίνει υποχρεωτική:

Αυτή είναι ίσως μια από τις σημαντικότερες ερωτήσεις που γίνονται στους ασφαλιστικούς κύκλους.

Έδω η άποψη που επικρατεί είναι ότι θα πρέπει οι κατοικίες όλες να είναι ασφαλισμένες έστω και με το πιο απλό πακέτο κάποιας ασφαλιστικής εταιρείας, όμως αρχικά κατά πυρός και κλοπής και έπειτα και αν το επιθυμεί ο ασφαλιζόμενος κατά των φυσικών φαινομένων.

Θα πρέπει να είναι υποχρεωτική η ασφάλιση τουλάχιστον της μόνιμης κατοικίας κάθε έλληνα πολίτη.

Δεν είναι δυνατόν κάθε φορά που γίνεται μια φυσική καταστροφή να καλούν όλοι το κράτος να τους πληρώσει τα σπασμένα είτε γιατί οι ίδιοι δεν έχουν κάνει ιδιωτική ασφάλιση του σπιτιού τους είτε γιατί δεν μερίμνησαν να κάνουν κάποιες επισκευές στο σπίτι τους.

Όλα αυτά θα εξαφανιστούν όταν γίνει υποχρεωτική η ασφάλιση της κατοικίας και θα αναλάβουν οι ιδιωτικές ασφαλιστικές την κάλυψη των σπιτιών και έτσι θα μπορέσουν όχι μόνο να επιβάλουν κάποια στάνταρ για τις κατοικίες στην Ελλάδα αλλά και επιτέλους να μπει μια τάξη στο πολεοδομικό σύστημα αυτής της χώρας γιατί πλέον ο καθένας δεν θα πηγαίνει να χτίζει όπου θέλει αφού οι ασφαλιστικές τα σπίτια εκτός σχεδίου δεν θα μπορούν να τα ασφαλίσουν.

Αρκετά προβλήματα λοιπόν φαίνεται να λύνονται με την προϋπόθεση ότι θα γίνει υποχρεωτική η ασφάλιση των κατοικιών.

Βέβαια δημιουργούνται άλλα ερωτήματα – προβλήματα.

Γνωρίζοντας βέβαια ότι ο έλληνας έχει πρόβλημα στα οικονομικά του και ότι μια μέση οικογένεια χρειάζεται περίπου 1.800 ευρώ το μήνα για τις βασικές τις ανάγκες και μόνο, θα είναι διατεθειμένος ο κάθε πολίτης να δίνει 50 ή 100 ευρώ παραπάνω το μήνα για μια ασφάλιση που τόσα χρόνια μένει σε αρκετά χαμηλά επίπεδα σε σχέση με την Ευρώπη;

Για παράδειγμα τι θα γίνει στην περίπτωση όπου κάποιος δεν θα
μπορέσει να πλήρωσει το ασφάλιστρο για το σπίτι του, θα το πληρώνει
στην θέση του το κράτος ή δεν θα ασφαρίζεται;
Αυτά είναι λίγα μόνο από τα ερωτήματα που θα απασχολήσουν την
εκάστοτε κυβέρνηση αλλά και τους ασφαλιζόμενους και τις
ασφαλιστικές εταιρείες όταν φτάσει το πλήρωμα του χρόνου για να γίνει
η ασφάλιση της κατοικίας υποχρεωτική σε κάθε έλληνα.

8.Παράρτημα

Πίνακας 1

Ασφαλίσεις Ζημιών

Έτος	Ποσά σε εκατ. Ευρώ	Ετήσια Αύξηση
2000	1.251,7	17,03%
2001	1.354,5	8,21%
2002	1.584,8	17,01%
2003	1.799,4	13,54%

Τα ποσά είναι σε εκατομμύρια ευρώ

Πίνακας 2

Πλήθος Ασφαλιστικών Εταιρειών

	Ζωής	Ζημιών	Μικτές	Σύνολο
2003	19	68	13	100
2002	20	69	13	102
2001	20	74	13	107
2000	20	76	14	110

Πίνακας 3

Κέρδη – Ζημιές Χρήσεως

	Κέρδη – Ζημιές Χρήσεως	Ετήσια Αύξηση
1999	347,4	
2000	167,6	-51,8%
2001	5,7	-96,6%
2002	-202,0	-3637,1%
2003	104,5	151,7%

Πίνακας 4

Ποσοστό ασφαλιστρών επί του Α.Ε.Π.

Έτος	Παραγωγή Ασφαλιστρών	Α.Ε.Π	Ποσοστό %
1993	984,5	62.027,0	1,59%
1994	1.134,1	70.384,8	1,61% ⁶
1995	1.300,2	78.895,1	1,65%
1996	1.506,8	87.850,6	1,72%
1997	1.685,0	97.234,5	1,73%
1998	1.933,5	105.773,3	1,83%
1999	2.409,0	112.836,9	2,13%
2000	2.572,5	121.412,7	2,12%
2001	2.646,0	131.024,0	2,02%
2002	2.895,3	141.334,0	2,05%
2003	3.234,7	152.572,0	2,12%

Τα ποσά είναι σε εκατομμύρια ευρώ

Πίνακας 5

Κατα κεφαλήν ασφάλιστρα

Έτος	Σύνολο Ασφαλιστρών	Πληθυσμός	Κατά Κεφαλήν Ασφάλιστρα
1993	984,5	10.379.453	120,60
2000	2.572,5	10.570.000	243,38
2001	2646,0	10.964.080	240,97
2002	2.895,3	11.003.200	263,13
2003	3.234,7	11.006.377	293,89

(Σύνολο Ασφαλιστρών σε εκατομμύρια ευρώ)

(Εκτίμηση Πληθυσμού στα μέσα κάθε έτους)

*Προσωρινή εκτίμηση του μόνιμου πληθυσμού την 1/1/2003

Πίνακας 6

	Ασφαλίσεις Ζωής	Ασφαλίσεις Ζημιών
Οι 5 πρώτες	62,54%	42,82%
Οι 10 πρώτες	88,93%	58,44%
Οι 15 πρώτες	97,18%	70,81%
Οι 20 πρώτες	99,40%	79,38%

Μερίδιο αγοράς για το έτος 2003

Πίνακας 7

Εταιρεία	Ποσά σε ευρώ	Ποσοστό %
<i>ΕΘΝΙΚΗ ΑΕΕΓΑ</i>	4.077.034.700	22.2
<i>ALPHA ΑΑΕ</i>	2.806.487.400	15.3
<i>ΦΟΙΝΙΞ - ΓΑΕ ΑΕ</i>	2.426.525.300	13.2
<i>ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ</i>	1.190.453.400	6.5
<i>ALLIANZ ΑΕΓΑ</i>	1.045.681.800	5.7
<i>INTERAMERICAN ΕΕΑ ΖΗΜΙΩΝ</i>	661.072.040	3.6
<i>NATIONALE NEDERLANDEN ΕΑΕΓΑ</i>	551.936.900	3.0
<i>NORDSTERN COLONIA HELLAS ΑΕΓΑ</i>	537.093.760	2.9
<i>NATIONAL UNION</i>	535.591.780	2.9
<i>C.G.U INTERNATIONAL INSURANCE PLC</i>	489.897.570	2.7

Μερίδιο αγοράς σε ασφάλιστρα από πρωτοασφαλίσεις

Πίνακας 8

Ζώνες επικινδυνότητας σεισμού για κατοικίες σύμφωνα με τις ασφαλιστικές εταιρείες.

<i>Ζώνη Α</i>	<i>Ζώνη Β</i>	<i>Ζώνη Γ</i>	<i>Ζώνη Δ</i>
ΓΡΕΒΕΝΩΝ	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	Επαρχίες Μεσολογγίου και Ναυπακτίας	ΛΕΥΚΑΔΑΣ
ΕΒΡΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	Επαρχία Κυθήρων	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ (και Ιθάκη)
Επαρχία Καρυστίας	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΑΧΑΪΑΣ	ΖΑΚΥΝΘΟΥ
ΗΜΑΘΙΑΣ	ΑΡΤΑΣ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	
Νήσος Θάσου	ΑΤΤΙΚΗΣ (Νομαρχίες Αθηνών, Ανατολικής και Δυτικής Αττικής, Πειραιά)	Νήσοι Καρπάθου, Καστελόριζου, Κω, Ρόδου και Σύμης	
ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΡΑΜΑΣ	ΕΥΒΟΙΑΣ	
ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΗΛΕΙΑΣ	
ΚΥΚΛΑΔΩΝ	Νήσος Σκύρος	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	
ΠΕΛΛΑΣ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	
ΠΙΕΡΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	Επαρχία Λαγκαδά	
ΣΕΡΡΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	
ΦΛΩΡΙΝΑΣ	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	
	ΚΙΚΛΙΣ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	
	Νήσοι Αμοργού και Θήρας	Επαρχίες Λαρίσης και Φαρσάλων	
	ΞΑΝΘΗΣ	ΛΑΣΙΘΙΟΥ	
	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	
	ΣΑΜΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	
	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	
	Επαρχία Χαλκιδικής	ΠΡΕΒΕΖΑΣ	
	Επαρχία Βισαλτίας κα Φυλλίδος	ΡΕΘΥΜΝΟΥ	
		ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	
		ΦΩΚΙΔΑΣ	

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2496

Ασφαλιστική σύμβαση, τροποποιήσεις της νομοθεσίας για την ιδιωτική ασφάλιση και άλλες διατάξεις

(ΦΕΚ 87/τ.Α'/16.5.1997)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή :

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Η έννοια και στοιχεία της ασφαλιστικής σύμβασης

1. Με την ασφαλιστική σύμβαση η ασφαλιστική επιχείρηση (ασφαλιστής) αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει, έναντι ασφαλιστρού, στον συμβαλλόμενο της (λήπτη της ασφάλισης) ή σε τρίτον, παροχή (ασφάλισμα) σε χρήμα ή, εφόσον υπάρχει ειδική συμφωνία, άλλη παροχή σε είδος, όταν επέλθει το περιστατικό από το οποίο συμφωνήθηκε να εξαρτάται η υποχρέωσή του (ασφαλιστική περίπτωση).
2. Η ασφαλιστική σύμβαση περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία των συμβαλλομένων και του δικαιούχου του ασφαρίσματος, αν αυτός είναι διαφορετικό πρόσωπο, τη διάρκεια της ασφαλιστικής κάλυψης, το πρόσωπο ή το αντικείμενο και τη χρηματική αξία του ή την περιουσία που απειλούνται ή σχετίζονται με την επέλευση του κινδύνου, το είδος των κινδύνων (ασφαλιστικοί κίνδυνοι), το τυχόν ανώτατο όριο ευθύνης του ασφαλιστή (ασφαλιστικό ποσό), τις τυχόν εξαιρέσεις κάλυψης, το ασφάλιστρο και το εφαρμοστέο δίκαιο, αν αυτό δεν είναι το ελληνικό.
3. Ο ασφαλιστής, μέχρι την αποδοχή της πρότασης προς ασφάλιση, μπορεί να παράσχει προσωρινή ασφαλιστική κάλυψη, η οποία μετατρέπεται σε οριστική, αν εντός του χρόνου διάρκειας της προσωρινής κάλυψης συναφθεί η ασφαλιστική σύμβαση.

Άρθρο 2 Ασφαλιστήριο

1. Η ασφαλιστική σύμβαση αποδεικνύεται με έγγραφο που εκδίδεται από τον ασφαλιστή. Η με μηχανικό μέσο αποτύπωση της υπογραφής του ασφαλιστή αρκεί. Το ασφαλιστήριο μπορεί να εκδοθεί και σε διαταγή ή στον κομιστή.

2. Ο ασφαλιστής υποχρεούται να παραδώσει στον λήπτη της ασφάλισης ασφαλιστήριο ή, αν έχει συμφωνήσει προσωρινή κάλυψη, έγγραφο προσωρινής κάλυψης.
3. Το ασφαλιστήριο και το έγγραφο προσωρινής κάλυψης πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον τα στοιχεία της ασφαλιστικής σύμβασης και τον τόπο και χρόνο έκδοσής τους. Ο λήπτης της ασφάλισης δικαιούται οποτεδήποτε να ζητήσει αντίγραφο των επεξηγήσεων και στοιχείων που τυχόν έδωσε στον ασφαλιστή κατά τη σύναψη της σύμβασης, καθώς και αντίγραφο του ασφαλιστηρίου, σε περίπτωση που τούτο απωλέσθηκε.
4. Όταν η σύμβαση διέπεται από γενικούς ή ειδικούς ασφαλιστικούς όρους, ο ασφαλιστής οφείλει να μνημονεύσει τούτο στο τμήμα του ασφαλιστηρίου που αναγράφονται τα εξατομικευμένα στοιχεία της σύμβασης και να τους παραδώσει στον ασφαλισμένο μαζί με το ασφαλιστήριο.
5. Αν το περιεχόμενο του ασφαλιστηρίου παρεκκλίνει από την αίτηση για ασφάλιση, οι παρεκκλίσεις θεωρούνται ότι έχουν εγκριθεί από την αρχή, εφόσον ο λήπτης της ασφάλισης δεν εναντιώνεται γραπτά εντός ενός (1) μηνός από την παραλαβή του ασφαλιστηρίου και εφόσον ο ασφαλιστής τον έχει ενημερώσει για την παρέκκλιση και για το δικαίωμα εναντίωσης γραπτά ή με σημείωση στην πρώτη σελίδα του ασφαλιστηρίου, στοιχειοθετημένα με εντονότερα στοιχεία από τα λοιπά, ώστε να υποπίπτει εύκολα στην αντίληψη και έχει χορηγήσει σε αυτόν σε χωριστό έντυπο υπόδειγμα δήλωσης εναντίωσης. Αν ο ασφαλιστής παρέλειψε να ενημερώσει ως άνω τον λήπτη και να του χορηγήσει το ως άνω υπόδειγμα, τότε οι παρεκκλίσεις δεν δεσμεύουν τον λήπτη της ασφάλισης και θεωρείται ότι έχει συμφωνηθεί το περιεχόμενο της αίτησης για ασφάλιση.
6. Αν ο ασφαλιστής δεν παρέδωσε στον λήπτη της ασφάλισης κάποια από τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 4 παρ. 2 περίπτωση Η και παρ. 3 περίπτωση Δ του ν.δ/τος 400/1970, όπως ισχύει, κατά το χρόνο της υποβολής της αίτησης για ασφάλιση ή αν δεν παρέδωσε τους ασφαλιστικούς όρους σύμφωνα με την παρ. 4 του παρόντος άρθρου, τότε η σύμβαση θεωρείται ότι έχει συναφθεί με βάση το ασφαλιστήριο, τους ασφαλιστικούς όρους, καθώς και τις τυχόν επιπλέον πληροφορίες που προσδιορίζουν γενικά τη συγκεκριμένη σύμβαση, εφόσον ο λήπτης της ασφάλισης δεν εναντιώνεται γραπτά εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την παράδοση του ασφαλιστηρίου. Αν παρέλθει αυτή η προθεσμία άπρακτη, η σύμβαση ισχύει αναδρομικά, από το χρόνο της σύναψής της. Η ως άνω προθεσμία δεν αρχίζει, αν ο ασφαλιστής δεν έχει ενημερώσει σχετικά με το δικαίωμα εναντίωσης τον λήπτη της ασφάλισης γραπτά ή με ευκρινή σημείωση στην πρώτη σελίδα του ασφαλιστηρίου και δεν έχει χορηγήσει σε αυτόν σε χωριστό έντυπο υπόδειγμα δήλωσης εναντίωσης. Το δικαίωμα εναντίωσης αποσβέννυται μετά πάροδο δέκα (10) μηνών από την πληρωμή του πρώτου ασφαλιστρού. Σε περίπτωση εναντίωσης, ματαιούται η σύναψη της σύμβασης. Το βάρος της απόδειξης της παράδοσης των εγγράφων φέρει ο ασφαλιστής. Οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου αυτού δεν θίγονται.
7. Σε περίπτωση που, μετά από ειδική αίτηση του λήπτη της ασφάλισης, η ασφαλιστική κάλυψη παρέχεται αμέσως, μπορεί να συμφωνηθεί κατά τη σύναψη της σύμβασης η παραίτηση από το δικαίωμα χορήγησης των κατά την παρ. 6 του άρθρου αυτού πληροφοριών, μέχρις ότου ο ασφαλιστής παραδώσει το ασφαλιστήριο.

8. Όλοι οι όροι του ασφαλιστηρίου πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εύλογα συμφέροντα του λήπτη της ασφάλισης και του ασφαλισμένου και να γράφονται με σαφήνεια και με ευδιάκριτα στοιχεία. Συμφωνία παραίτησης από το δικαίωμα προσβολής της ασφαλιστικής σύμβασης λόγω πλάνης δεν δεσμεύει τον λήπτη της ασφάλισης.

Άρθρο 3 **Περιγραφή του κινδύνου**

1. Κατά τη σύναψη της σύμβασης ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται να δηλώσει στον ασφαλιστή κάθε στοιχείο ή περιστατικό που γνωρίζει, το οποίο είναι αντικειμενικά ουσιώδες για την εκτίμηση του κινδύνου, καθώς επίσης να απαντήσει σε κάθε σχετική ερώτηση του ασφαλιστή. Στοιχεία και περιστατικά, για τα οποία ο ασφαλιστής έθεσε σαφείς γραπτές ερωτήσεις, τεκμαίρεται ότι είναι τα μόνα τα οποία επηρεάζουν την από μέρους του εκτίμηση και αποδοχή του κινδύνου. Εάν ο ασφαλιστής συνάψει τη σύμβαση με βάση γραπτές ερωτήσεις, δεν μπορεί να επικαλεστεί το γεγονός ότι :
 - α. συγκεκριμένες ερωτήσεις έμειναν αναπάντητες.
 - β. δεν ανακοινώθηκαν περιστάσεις που δεν αποτελούσαν αντικείμενα ερώτησης.
 - γ. δόθηκε καταφανώς ελλιπής απάντηση σε γενική ερώτηση, εκτός αν ο αντισυμβαλλόμενος ενήργησε κατά τον τρόπο αυτόν με πρόθεση να εξαπατήσει τον ασφαλιστή.
2. Ο ασφαλιστής δεν μπορεί να επικαλεστεί ατέλειες ή πλημμέλειες των απαντήσεων του ερωτηματολογίου, εκτός αν έγιναν από πρόθεση.
3. Αν για οποιονδήποτε λόγο, που δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του ασφαλιστή ή του λήπτη της ασφάλισης, δεν έχουν περιέλθει σε γνώση του ασφαλιστή στοιχεία ή περιστατικά που είναι αντικειμενικά ουσιώδη για την εκτίμηση του κινδύνου, ο ασφαλιστής δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση ή να ζητήσει την τροποποίηση της, μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός αφότου έλαβε γνώση αυτών των στοιχείων ή των περιστατικών.
4. Η πρόταση του ασφαλιστή για τροποποίηση της σύμβασης θεωρείται ως καταγγελία, αν μέσα σ' ένα (1) μήνα από τη λήψη της δεν γίνει δεκτή και αυτό αναφέρεται στο έγγραφο της πρότασης.
5. Σε περίπτωση παράβασης από αμέλεια τη υποχρέωσης που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου αυτού, ο ασφαλιστής έχει τα δικαιώματα της παρ. 3 του άρθρου αυτού και επιπλέον, αν η ασφαλιστική περίπτωση επέλθει πριν τροποποιηθεί σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου αυτού, η ασφαλιστική σύμβαση ή πριν η καταγγελία αρχίσει να παράγει αποτελέσματα, το ασφάλισμα μειώνεται κατά το λόγο του ασφαλιστρού που έχει καθορισθεί προς το ασφάλιστρο που θα είχε καθορισθεί, αν δεν υπήρχε η παράβαση.
6. Σε περίπτωση παράβασης από δόλο της υποχρέωσης που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου αυτού, ο ασφαλιστής έχει δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από τότε που έλαβε γνώση της παράβασης. Αν η ασφαλιστική περίπτωση επέλθει εντός της παραπάνω προθεσμίας, ο ασφαλιστής απαλλάσσεται της υποχρέωσής του προς καταβολή του ασφαλίματος. Ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται σε αποκατάσταση κάθε ζημίας του ασφαλιστή.

7. Η καταγγελία της ασφαλιστικής σύμβασης εκ μέρους του ασφαλιστή στις περιπτώσεις των παρ. 3 και 5 του άρθρου αυτού επιφέρει αποτελέσματα μετά πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από τότε που θα περιέλθει στον λήπτη της ασφάλισης ή μετά πάροδο ενός (1) μηνός από τη λήψη της πρότασης τροποποίησης που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου αυτού. Στην περίπτωση της παρ. 6 του άρθρου αυτού, η καταγγελία επιφέρει άμεσα αποτελέσματα. Ο ασφαλιστής δικαιούται των ασφαλιστρών που ήταν ληξιπρόθεσμα κατά το χρόνο, κατά τον οποίο επήλθαν τα αποτελέσματα της καταγγελίας της σύμβασης ή κατά το χρόνο επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου, στην περίπτωση που κατά τις παρ. 5 και 6 του άρθρου αυτού περιορίζεται η ευθύνη του ή απαλλάσσεται αυτής.
8. Με την επιφύλαξη του άρθρου 29 παρ. 2, οι διατάξεις των παρ. 3 έως 5 του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται στις ασφαλίσσεις ζωής. Επίσης, οι διατάξεις των παρ. 3 έως 5 του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται στις ασφαλίσσεις ασθενειών.

Άρθρο 4 **Επίταση του κινδύνου**

1. Κατά τη διάρκεια της σύμβασης ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται να δηλώσει στον ασφαλιστή, μέσα σε δεκατέσσερις (14) ημέρες από τότε που περιήλθε σε γνώση του, κάθε στοιχείο ή περιστατικό, το οποίο μπορεί να επιφέρει σημαντική επίταση του κινδύνου, σε βαθμό που, αν ο ασφαλιστής το γνώριζε, δεν θα είχε συνάψει την ασφάλιση ή δεν θα την είχε συνάψει με τους ίδιους όρους.
2. Ο ασφαλιστής, μόλις λάβει γνώση της επίτασης του κινδύνου, δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση ή να ζητήσει την τροποποίησή της. Οι διατάξεις των παρ. 3, 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και στην επίταση του κινδύνου κατά τη διάρκεια της σύμβασης.
3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται στις ασφαλίσσεις ζωής και ασθενειών.

Άρθρο 5 **Μείωση και έλλειψη του κινδύνου**

1. Αν ο ασφαλιστικός κίνδυνος μειώθηκε ουσιαστικά, ο λήπτης της ασφάλισης δικαιούται να ζητήσει αντίστοιχη μείωση του ασφαλιστρού. Αν ο ασφαλιστής αρνηθεί τη μείωση ή δεν απαντήσει στο σχετικό αίτημα για διάστημα πέραν του μηνός από της υποβολής του, ο λήπτης της ασφάλισης δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση για το υπολειπόμενο διάστημα. Το δικαίωμα μείωσης του ασφαλιστρού δεν ισχύει στις ασφαλίσσεις ζωής και ασθενειών, αν μεταβάλλεται η υγεία του ασφαλισμένου.
2. Αν ο ασφαλιστής κατά τη σύναψη της σύμβασης γνώριζε ότι αποκλειόταν η δυνατότητα επέλευσης της ασφαλιστικής περίπτωσης, ο λήπτης της ασφάλισης δεν υποχρεούται στην καταβολή του ασφαλιστρού. Αν ο λήπτης της ασφάλισης ή ο ασφαλισμένος ή ο δικαιούχος του ασφαλισματος, κατά τη σύναψη της ασφάλισης, γνώριζε ότι η ασφαλιστική περίπτωση είχε ήδη επέλθει, ο ασφαλιστής δεν υποχρεούται σε παροχή και δικαιούται, εφόσον

δεν γνώριζε την επέλευση του κινδύνου, το ασφαλιστρο μέχρι τέλους της ασφαλιστικής περιόδου.

Άρθρο 6 Καταβολή του ασφαλιστρο

1. Ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται να καταβάλει τα ασφαλιστρα σε μετρητά, είτε εφάπαξ είτε με τμηματικές καταβολές. Η ασφαλιστική κάλυψη δεν αρχίζει πριν την καταβολή του εφάπαξ ασφαλιστρο ή της πρώτης δόσης της τμηματικής καταβολής, εκτός αν προκύπτει διαφορετικά από την ασφαλιστική σύμβαση ή από τις περιστάσεις.
2. Η καθυστέρηση της καταβολής ληξipρόθεσμης δόσης ασφαλιστρο δίνει το δικαίωμα στον ασφαλιστή να καταγγείλει τη σύμβαση. Η καταγγελία γίνεται με γραπτή δήλωση στον λήπτη της ασφάλισης, στην οποία γνωστοποιείται ότι η περαιτέρω καθυστέρηση καταβολής ασφαλιστρο θα επιφέρει, μετά πάροδο ενός (1) μηνός από την κοινοποίηση της δήλωσης, τη λύση της σύμβασης.

Άρθρο 7 Πραγματοποίηση του κινδύνου- Καταβολή του ασφαλισματος

1. Ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται εντός οκτώ (8) ημερών από τότε που έλαβε γνώση της επέλευσης της ασφαλιστικής περίπτωσης να ειδοποιήσει τον ασφαλιστή. Ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται να δίνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, στοιχεία και έγγραφα που σχετίζονται με τις περιστάσεις και τις συνέπειες της επέλευσης του κινδύνου που του ζητάει ο ασφαλιστής. Ο λήπτης της ασφάλισης δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι δεν γνώριζε την επέλευση της ασφαλιστικής περίπτωσης, αν τούτο οφείλεται σε βαριά του αμέλεια.
2. Η υπαίτια παράβαση από τον λήπτη της ασφάλισης των υποχρεώσεων της παρ. 1 αυτού του άρθρου παρέχει το δικαίωμα στον ασφαλιστή να ζητήσει την αποκατάσταση της ζημίας του.
3. Ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται να λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα προς αποφυγή ή μείωση της ζημίας και να ακολουθεί τις οδηγίες του ασφαλιστή. Τα έξοδα που προκύπτουν, εφόσον δικαιολογούνται από τις περιστάσεις, βαρύνουν τον ασφαλιστή, ακόμα και αν υπερβαίνουν το ασφαλιστικό ποσό. Αντίθετη συμφωνία επιτρέπεται αν ο λήπτης της ασφάλισης ή ο ασφαλισμένος ενεργούν στην ασφάλιση για επαγγελματικούς λόγους. Αν το ασφαλισμα καλύπτει μέρος μόνο της ζημίας, ο ασφαλιστής υποχρεούται να αποδώσει μόνο ανάλογο μέρος των εξόδων, εκτός αν τα έξοδα δημιουργήθηκαν αποκλειστικά μετά από τις οδηγίες του ασφαλιστή.
4. Σε περίπτωση υπαίτιας παράβασης των διατάξεων της παρ. 3 αυτού του άρθρου, ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται σε αποζημίωση του ασφαλιστή.
5. Ο ασφαλιστής απαλλάσσεται της υποχρέωσης προς ασφαλισμα, αν η επέλευση της ασφαλιστικής περίπτωσης οφείλεται στη μεν ασφάλιση ζημιών, σε δόλο ή σε βαριά αμέλεια, στη δε ασφάλιση προσώπων, μόνο σε δόλο του λήπτη της ασφάλισης ή του ασφαλισμένου ή του δικαιούχου του

- ασφαλισματος ή των προσώπων που συνοικούν μαζί τους ή των νομίμων αντιπροσώπων τους ή των εκπροσώπων τους ή των τρίτων στους οποίους έχει ανατεθεί επαγγελματικά η φύλαξη του αντικειμένου της ασφάλισης. Ο ασφαλιστής δικαιούται μόνο το δεδουλευμένο ασφαλιστρο.
6. Με την ασφαλιστική σύμβαση μπορεί να διευρυνθούν οι περιπτώσεις απαλλαγής του ασφαλιστή, αν ο λήπτης της ασφάλισης ή ο ασφαλισμένος ενεργούν στην ασφάλιση για κάλυψη επαγγελματικών κινδύνων. Επίσης, μπορεί να συμφωνηθεί ότι θα οφείλεται το ασφαλιστρο μέχρι τέλους της ασφαλιστικής περιόδου, αν μετά την επέλευση της ασφαλιστικής περίπτωσης καταγγελαθεί η σύμβαση.
 7. Αν επέλθει η ασφαλιστική περίπτωση, ο ασφαλιστής υποχρεούται να καταβάλει το ασφάλισμα χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Αν για τη διάγνωση της έκτασης του ασφαλισματος απαιτείται μεγάλο χρονικό διάστημα, ο ασφαλιστής υποχρεούται, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, σε καταβολή του ποσού για το οποίο δεν υπάρχει αμφισβήτηση.
 8. Οι διατάξεις των παρ. 2-4 αυτού του άρθρου δεν εφαρμόζονται στις ασφαλίσεις προσώπων.

Άρθρο 8 **Διάρκεια και λύση της σύμβασης**

1. Η ασφαλιστική σύμβαση, εφόσον συμφωνήθηκε για ορισμένο χρόνο, λύεται με την πάροδο του χρόνου αυτού, εκτός αν έχει συμφωνηθεί σιωπηρή παράταση. Η σιωπηρή παράταση δεν μπορεί να συμφωνηθεί για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους.
2. Αν έχει συμφωνηθεί για αόριστο χρόνο (διαρκής ασφάλιση), η σύμβαση λύεται με καταγγελία στο τέλος της ασφαλιστικής περιόδου. Η προθεσμία άσκησης του δικαιώματος καταγγελίας δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός (1) μηνός ούτε μεγαλύτερη των τριών (3) μηνών.
3. Στις ασφαλίσεις ζημιών που έχουν διάρκεια μεγαλύτερη του ενός (1) έτους και στις ασφαλίσεις προσώπων, ο λήπτης της ασφάλισης δικαιούται να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την παράδοση του ασφαλιστηρίου. Η προθεσμία δεν αρχίζει, αν ο λήπτης της ασφάλισης δεν ενημερώθηκε σχετικά για το δικαίωμά του αυτό από τον ασφαλιστή και δεν βεβαιώνεται τούτο με έγγραφό του. Αν ο ασφαλιστής δεν ενημέρωσε τον λήπτη της ασφάλισης, το δικαίωμα υπαναχώρησης αποσβήνεται δύο (2) μήνες μετά την πληρωμή του πρώτου ασφαλιστρού. Το δικαίωμα υπαναχώρησης δεν υφίσταται στις ασφαλίσεις ζημιών, όπου η κάλυψη παρέχεται άμεσα μετά από ειδική αίτηση του λήπτη της ασφάλισης. Η προθεσμία άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης αναστέλλεται καθόσο διάστημα ο λήπτης της ασφάλισης έχει δικαίωμα εναντίωσης, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 2 του παρόντος νόμου.
4. Η ασφαλιστική σύμβαση λύεται με καταγγελία, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις των άρθρων 3, 4, 5 παρ. 1, 6 και 12 του παρόντος νόμου, καθώς και της παρ. 2 αυτού του άρθρου. Ο λήπτης της ασφάλισης δικαιούται επίσης να καταγγείλει τη σύμβαση, αν ο ασφαλιστής κηρύχθηκε σε πτώχευση ή αν απαγορεύθηκε η ελεύθερη διάθεση μέρους ή του συνόλου των περιουσιακών του στοιχείων. Σε περίπτωση κήρυξης σε πτώχευση του λήπτη της

ασφάλισης ή αν τέθηκε καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπο σε αναγκαστική διαχείριση, ο ασφαλιστής δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση.

5. Στο ασφαλιστήριο μπορεί να προβλέπονται και άλλοι λόγοι καταγγελίας της ασφαλιστικής σύμβασης. Σε περίπτωση που συμφωνείται ο ασφαλιστής να διατηρεί το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης μετά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου, ο λήπτης της ασφάλισης έχει το ίδιο δικαίωμα. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 7 του άρθρου 3, της παρ. 4 του άρθρου 4 και του άρθρου 12 του παρόντος νόμου, τα αποτελέσματα της καταγγελίας, όταν ασκείται από τον ασφαλιστή, δεν μπορούν να επέρχονται πριν από την πάροδο τριάντα (30) ημερών από τότε που θα περιέλθει στον λήπτη της ασφάλισης.
6. Ως ασφαλιστική περίοδος νοείται η διάρκεια ενός (1) έτους, εκτός αν ο υπολογισμός των ασφαλιστρών έχει υπολογισθεί για μικρότερο διάστημα, οπότε νοείται το διάστημα αυτό.

Άρθρο 9 Ασφάλιση για λογαριασμό

1. Ο λήπτης της ασφάλισης μπορεί να συμβληθεί στην ασφαλιστική σύμβαση για λογαριασμό δικό του ή τρίτου. Ο τρίτος μπορεί και να μην ορίζεται στο ασφαλιστήριο (ασφάλιση για λογαριασμό όποιου ανήκει). Σε περίπτωση αμφιβολίας, η σύμβαση θεωρείται ότι καταρτίσθηκε για λογαριασμό του λήπτη της ασφάλισης.
2. Τον λήπτη της ασφάλισης βαρύνουν όλες οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την ασφαλιστική σύμβαση, εκτός από εκείνες που από τη φύση τους πρέπει να εκπληρωθούν από τον ασφαλισμένο. Ο ασφαλισμένος έχει τις ίδιες υποχρεώσεις με τον λήπτη της ασφάλισης, εφόσον έχει λάβει γνώση της σύμβασης και έχει τη δυνατότητα να τις εκπληρώσει.

Άρθρο 10 Παραγραφή

Αξιώσεις που πηγάζουν από την ασφαλιστική σύμβαση παραγράφονται, στις ασφαλίσεις ζημιών μετά από τέσσερα (4) χρόνια και στις ασφαλίσεις προσώπων μετά από πέντε (5) χρόνια, από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκαν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΖΗΜΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11 Έννοια και αντικείμενο της ασφάλισης ζημιών

1. Στην ασφάλιση κατά ζημιών, το ασφάλισμα συνίσταται στην αποκατάσταση της ζημίας της περιουσίας που συμφωνήθηκε ότι θα καλύπτεται, όταν επέλθει η ασφαλιστική περίπτωση (ασφαλιστική ζημία).

2. Η ζημία της ασφαλισμένης περιουσίας μπορεί να συνίσταται στη βλάβη ή στην απώλεια αγαθών, απαιτήσεων και κερδών, καθώς και στις δαπάνες απόκρουσης και ικανοποίησης απαιτήσεων τρίτων.
3. Το ασφάλισμα δεν μπορεί να υπερβαίνει την έκταση της ασφαλιστικής ζημίας ούτε και το ασφαλιστικό ποσό.
4. Ο λήπτης της ασφάλισης ζημιών μπορεί να ασφαλίσει κάθε περιουσία για τη διατήρηση της οποίας έχει έννομο συμφέρον και η οποία απειλείται από ασφαλιστικό κίνδυνο.

Άρθρο 12

Διαδοχή στην ασφαλιστική σχέση

1. Η ασφάλιση ζημιών δεν λήγει, αν τον λήπτη της ασφάλισης ή τον ασφαλισμένο διαδεχθεί άλλος στην ασφαλιστική σχέση.
2. Εφόσον δεν έχει εκδοθεί ασφαλιστήριο σε διαταγή ή στον κομιστή, ασφαλιστής και λήπτης της ασφάλισης ή ασφαλισμένος δικαιούνται να καταγγείλουν τη σύμβαση το αργότερο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, αφότου έγινε γνωστή η διαδοχή. Η καταγγελία εκ μέρους του ασφαλιστή επιφέρει αποτελέσματα μετά πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από τότε που περιήλθε στον λήπτη της ασφάλισης ή τον ασφαλισμένο.
3. Ο ασφαλιστής απαλλάσσεται, αν ο ασφαλιστικός κίνδυνος επήλθε πριν από την πάροδο της παραπάνω 30ημερης προθεσμίας ή πριν επέλθουν τα αποτελέσματα της καταγγελίας που εμπρόθεσμα άσκησε ο ασφαλιστής και εφόσον αποδείξει ότι δεν θα είχε αναλάβει με τους ίδιους όρους, αν γνώριζε τη διαδοχή. Τα μη δεδουλευμένα ασφάλιστρα επιστρέφονται. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται αν ο κίνδυνος επέλθει εντός τριάντα (30) ημερών από τη διαδοχή.

Άρθρο 13

Εξαιρέσεις της κάλυψης

1. Δεν παρέχεται ασφαλιστική κάλυψη στο μέτρο που η πραγματοποίηση του ασφαλιστικού κινδύνου προέρχεται από πολεμικά γεγονότα ή ενέργειες, εμφύλιο πόλεμο, στάση ή λαϊκές ταραχές.
2. Στην ασφάλιση πραγμάτων δεν παρέχεται ασφαλιστική κάλυψη, στο μέτρο που η πραγματοποίηση του ασφαλιστικού κινδύνου προέρχεται από φυσική απομείωση των πραγμάτων αυτών.
3. Με το ασφαλιστήριο μπορεί να συμφωνηθεί η διεύρυνση των εξαιρέσεων κάλυψης, εφόσον υπαγορεύεται από δικαιολογημένες τεχνικές ανάγκες του ασφαλιστή.

Άρθρο 14 **Υποκατάσταση ασφαλιστή**

1. Εάν ο λήπτης της ασφάλισης έχει αξίωση προς αποκατάσταση της ζημίας κατά τρίτου, η αξίωση περιέρχεται στον ασφαλιστή στην έκταση του ασφαλισματος που κατέβαλε.
2. Εάν οι αξιώσεις του λήπτη της ασφάλισης στρέφονται κατά του ασφαλισμένου ή του δικαιούχου ασφαλισματος ή των ανιόντων, κατιόντων και των συζύγων τους ή άλλων προσώπων που συνοικούν μαζί του, καθώς και των νομίμων αντιπροσώπων του ή των εκπροσώπων του, η αξίωση δεν περιέρχεται στον ασφαλιστή, παρά μόνο αν τα πρόσωπα αυτά ενήργησαν με δόλο.
3. Ο λήπτης της ασφάλισης και, σε περίπτωση ασφάλισης για λογαριασμό, ο ασφαλισμένος και ο τυχόν τρίτος δικαιούχος του ασφαλισματος, υποχρεούνται να διαφυλάξουν τα δικαιώματά τους κατά του τρίτου που περιέρχονται στον ασφαλιστή. Παραβίαση της υποχρέωσης αυτής επάγεται ευθύνη των υποχρέων, προς αποκατάσταση κάθε ζημιάς του ασφαλιστή.
4. Αν ο λήπτης της ασφάλισης ή ο ασφαλισμένος ενεργούν στην ασφάλιση για επαγγελματικούς λόγους, μπορεί να συμφωνηθεί η απαλλαγή του ασφαλιστή στο μέτρο που από υπαιτιότητα των υποχρέων ματαιώθηκε η άσκηση του αναγωγικού δικαιώματος.
5. Σε περίπτωση υποκατάστασης του ασφαλιστή, η παραγραφή των αξιώσεων του λήπτη της ασφάλισης κατά του τρίτου δεν συμπληρώνεται πριν την παρέλευση έξι (6) μηνών από την υποκατάσταση και εφόσον αυτή έλαβε χώρα πριν από την παραγραφή ή την απόσβεση αυτών των αξιώσεων.

Άρθρο 15 **Ασφάλιση με περισσότερους ασφαλιστές**

1. Αν η ασφαλισμένη περιουσία έχει ασφαλιστεί κατά του ίδιου κινδύνου σε περισσότερους ασφαλιστές (πολλαπλή ασφάλιση), ο λήπτης της ασφάλισης ή ο ασφαλισμένος οφείλουν να γνωστοποιήσουν χωρίς καθυστέρηση σε κάθε ασφαλιστή την ασφάλιση και το ασφαλιστικό ποσό.
2. Οι περισσότερες ασφαλίσεις είναι ισχυρές μέχρι την έκταση της ασφαλιστικής ζημίας.
3. Αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο, οι περισσότεροι ασφαλιστές ευθύνονται εις ολόκληρο, μέχρι το ασφαλιστικό ποσό της σύμβασής τους. Επιτρέπεται να συμφωνηθεί ότι, σε περίπτωση μη γνωστοποίησης της ύπαρξης άλλων ασφαλίσεων κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης, θα περιορίζεται το ασφάλισμα στο μέτρο που δεν καλύπτεται από προηγούμενη ασφάλιση. Σε περίπτωση που ο λήπτης της ασφάλισης ή ο ασφαλισμένος παραλείψουν τη γνωστοποίηση με δόλο, εφαρμόζονται οι παρ. 6 και 7 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου.
4. Αν οι περισσότερες ασφαλιστικές συμβάσεις έχουν συναφθεί με κοινή συμφωνία, με ή χωρίς κοινό συντονιστή ασφαλιστή, ο κάθε ασφαλιστής

ευθύνεται κατ' αναλογία του ασφαλισμένου σε αυτόν ποσοστού (συνασφάλιση).

Άρθρο 16 **Υπολογισμός του ασφαλισματος**

1. Στην ασφάλιση κατά ζημιών πραγμάτων, αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο, βάση υπολογισμού του ασφαλισματος είναι η τρέχουσα αξία ή, αν δεν υπάρχει, η συνηθισμένη αξία αυτών κατά το χρόνο επέλευσης του κινδύνου.
2. Το ασφάλισμα καθορίζεται από την αντιπαραβολή της αξίας του πράγματος πριν και μετά την πραγματοποίηση του κινδύνου.
3. Οι ασφαλιστές μπορεί με ξεχωριστή συμφωνία, η οποία αποδεικνύεται με έγγραφο, να προβεί σε αποτίμηση της ασφαλισμένης περιουσίας. Στην περίπτωση αυτή το ασφάλισμα υπολογίζεται με βάση την αξία της αποτίμησης. Η αποτίμηση μπορεί να προσβληθεί μόνο για πλάνη, απάτη, απειλή ή εικονικότητα.

Άρθρο 17 **Υπασφάλιση – Υπερασφάλιση**

1. Στην ασφάλιση πραγμάτων, αν η αξία τους που δηλώθηκε κατά τη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης (ασφαλιστική αξία) υπολείπεται της τρέχουσας ή, αν δεν υπάρχει, της συνηθισμένης αξίας αυτών κατά το χρόνο επέλευσης του κινδύνου, η ευθύνη του ασφαλιστή περιορίζεται στην αποκατάσταση ανάλογου μέρους της ζημίας.
2. Αν η αξία των πραγμάτων, που δηλώθηκε κατά τη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης, υπερβαίνει την τρέχουσα ή, αν δεν υπάρχει, τη συνηθισμένη αξία αυτών κατά το χρόνο επέλευσης του κινδύνου, οποιοσδήποτε από τους συμβαλλομένους μπορεί να απαιτήσει τη μείωση της ασφαλιστικής αξίας και του ασφαλιστρού, για το υπολειπόμενο διάστημα ισχύος της σύμβασης. Σε περίπτωση επέλευσης του κινδύνου, ο ασφαλιστής δεν ευθύνεται για το υπερβάλλον.
3. Αν η υπερασφάλιση οφείλεται σε δόλο του λήπτη της ασφάλισης, του ασφαλισμένου ή του δικαιούχου του ασφαλισματος, η ασφάλιση είναι άκυρη. Ο καλόπιστος ασφαλιστής δικαιούται τα δεδουλευμένα ασφάλιστρα.

Άρθρο 18 **Ανοικτή ασφάλιση**

1. Αν η ασφαλισμένη περιουσία κατά τη σύναψη της σύμβασης έχει καθορισθεί μόνο κατά γένος και αφορά πράγματα τα οποία θα εμπίπτουν στον ασφαλιστικό κίνδυνο μελλοντικά, ο λήπτης της ασφάλισης ή ο ασφαλισμένος υποχρεούται να δηλώνει στον ασφαλιστή, ευθύς μόλις λάβει γνώση, το είδος των πραγμάτων, τις ασφαλιστικές αξίες, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο προσδιοριστικό της σύμβασης, σύμφωνα με τους όρους του ασφαλιστηρίου.
2. Το ασφάλιστρο υπολογίζεται με βάση τις δηλώσεις που γίνονται κάθε φορά.

3. Σε περίπτωση παράβασης της υποχρέωσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου, ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται σε αποκατάσταση κάθε ζημιάς του ασφαλιστή. Αν η παράβαση έγινε από δόλο, εφαρμόζονται και οι παρ. 6 και 7 του άρθρου 3.
4. Σε περίπτωση που ο λήπτης της ασφάλισης ή ο ασφαλισμένος ενεργούν στην ασφάλιση για επαγγελματικούς λόγους, επιτρέπεται και διαφορετική ως προς τους όρους αυτού του άρθρου συμφωνία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΕΙΔΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΖΗΜΙΩΝ

Άρθρο 19 Ασφάλιση πυρκαγιάς

1. Η ασφάλιση πυρκαγιάς περιλαμβάνει ζημιές που προκαλούνται από κινδύνους πυρκαγιάς και κεραυνού. Εάν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, περιλαμβάνει επίσης ζημιές που προκαλούνται από έκρηξη και άλλα παρεμφερή συμβάντα, έστω και αν δεν ακολούθησε πυρκαγιά. Το ασφάλισμα περιλαμβάνει τη μείωση της αξίας των βλαβέντων πραγμάτων, καθώς και την αποκατάσταση των ζημιών που προξένησαν τα αναγκαία μέτρα για τη διάγνωση, αποτροπή ή περιστολή της ζημιάς, όπως τα έξοδα κατάσβεσης και κατεδάφισης.
2. Αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο, η ασφάλιση περιλαμβάνει και τις ζημιές από κλοπές ή απώλειες κατά τη διάρκεια της πραγματοποίησης του κινδύνου ή αμέσως ύστερα από αυτήν ή εξαιτίας των μέτρων που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο.
3. Ασφαλιστική κάλυψη δεν παρέχεται όταν : α) η πυρκαγιά οφείλεται σε δόλο ή βαριά αμέλεια που καταλογίζεται προσωπικά στον λήπτη της ασφάλισης, καθώς και σε δόλο των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παρ. 5 του παρόντος νόμου, β) η αιτία της πυρκαγιάς συμπεριλαμβάνεται στις εξαιρέσεις του άρθρου 13 του παρόντος νόμου.
4. Η κάλυψη αρχίζει το μεσημέρι της επόμενης ημέρας από τη χρονολογία του ασφαλιστηρίου, εκτός αν συμφωνήθηκε κάτι άλλο.
5. Σε περίπτωση που ο λήπτης της ασφάλισης ή ο ασφαλισμένος ενεργούν στην ασφάλιση για επαγγελματικούς λόγους, επιτρέπεται και διαφορετική ως προς τους όρους αυτού του άρθρου συμφωνία.

Άρθρο 20 Ασφάλιση μεταφοράς πραγμάτων

1. Η ασφάλιση μεταφοράς πραγμάτων περιλαμβάνει τις ζημιές που προκαλούνται από όλους τους κινδύνους που δεν έχουν εξαιρεθεί, από τους οποίους απειλούνται τα πράγματα, κατά το χρονικό διάστημα από την εκ μέρους του μεταφορέα απόκτηση του δικαιώματος διάθεσης αυτών με σκοπό τη μεταφορά, μέχρι την απώλεια του εξαιτίας τερματισμού της μεταφοράς με οποιονδήποτε τρόπο.

2. Ο ασφαλιστής ευθύνεται κι αν ο κίνδυνος επήλθε από δόλο ή βαριά αμέλεια του μεταφορέα ή των προστηθέντων του.
3. Παρεκκλίσεις, διακοπές και άλλες αλλαγές στη διαδρομή και στο μεταφορικό μέσο δεν επιδρούν στην ευθύνη του ασφαλιστή, εκτός εάν τις προκάλεσε ή τις ενέκρινε ο λήπτης της ασφάλισης ή ο ασφαλισμένος, μολονότι δεν ήταν αναγκαίες, οπότε εφαρμόζεται το άρθρο 4 του παρόντος (επίταση του κινδύνου).
4. Βάση υπολογισμού του ασφαλισματος είναι η αξία των πραγμάτων, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 16 του παρόντος, που είχαν στον τόπο και το χρόνο κατά τον οποίο έγιναν δεκτά προς μεταφορά. Στην αξία αυτή μπορούν να προστίθενται και οι δαπάνες μεταφοράς, οι τελωνειακοί δασμοί, οι λοιπές επιβαρύνσεις και το προσδοκώμενο κέρδος.

Άρθρο 21 Ασφάλιση εσοδείας

Αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο, στην ασφάλιση εσοδείας, βάση υπολογισμού του ασφαλισματος είναι η αξία που θα είχαν τα γεωργικά προϊόντα κατά την ωρίμανση ή τη συνηθισμένη συγκομιδή, αν δεν είχε επέλθει ο κίνδυνος.

Άρθρο 22 Ασφάλιση πιστώσεων και εγγυήσεων

1. Αν συμφωνήθηκε η κάλυψη του κινδύνου μη πληρωμής πίστωσης λόγω αφερεγγυότητας, που χορηγήθηκε από τον ασφαλισμένο στον οφειλέτη του (ασφάλιση πίστωσης), ο ασφαλιστής δεν έχει, εκτός αντίθετης συμφωνίας, το δικαίωμα διζήσεως.
2. Αν συμφωνήθηκε η χορήγηση εγγύησης στον ασφαλισμένο υπέρ του προσώπου που θα υποδείξει ο ασφαλισμένος (ασφάλιση εγγύησης), ο ασφαλιστής έχει, εκτός αντίθετης συμφωνίας, αναγωγικό δικαίωμα κατά του ασφαλισμένου για το ποσό το οποίο εγγυήθηκε και κατέβαλε, σύμφωνα με τους όρους της ασφαλιστικής σύμβασης.

Άρθρο 23 Ασφάλιση περιβαλλοντικών ζημιών

1. Αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο, η ασφάλιση περιβαλλοντικής ζημιάς περιλαμβάνει τα έξοδα αποκατάστασης του φυσικού περιβάλλοντος, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα έξοδα αποκομιδής απορριμμάτων και ερειπίων που προέκυψαν από την επέλευση ασφαλιστικού κινδύνου,
2. Το ασφαλισμα καταβάλλεται μόνο έναντι των πράγματι καταβληθέντων εξόδων και μόνο εφόσον η ζημιά προέκυψε από αιφνίδιο και μη αναμενόμενο συμβάν.

Άρθρο 24 Ασφάλιση διακοπής λειτουργίας επιχείρησης

Αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο, η ασφάλιση διακοπής λειτουργίας επιχείρησης περιλαμβάνει την απώλεια των κερδών, τα γενικά έξοδα και τα έξοδα που ήταν άμεση συνέπεια της επέλευσης του κινδύνου και προέκυψαν στην επιχείρηση λόγω μερικής ή ολικής διακοπής της, που προήλθε από την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου στο χρονικό διάστημα που προβλέπεται στο ασφαλιστήριο.

Άρθρο 25 **Ασφάλιση αστικής ευθύνης**

Η ασφάλιση αστικής ευθύνης περιλαμβάνει τις δαπάνες, που προέρχονται άμεσα από την απόκρουση και ικανοποίηση αξιώσεων τρίτων κατά του λήπτη της ασφάλισης, που γεννήθηκαν από πράξεις ή παραλείψεις του για τις οποίες είχε συμφωνηθεί ασφαλιστική κάλυψη. Δεν παρέχεται κάλυψη, αν οι πράξεις ή οι παραλείψεις προκλήθηκαν από δόλο του λήπτη της ασφάλισης ή του ασφαλισμένου.

Άρθρο 26 **Υποχρεωτική ασφάλιση αστικής ευθύνης**

1. Όταν η ασφάλιση αστικής ευθύνης είναι κατά νόμο υποχρεωτική, ο τρίτος έχει ευθεία αξίωση και πέρα από το ασφαλιστικό ποσό, μέχρι το όριο για το οποίο η ασφάλιση είναι υποχρεωτική.
2. Ο ασφαλιστής δεν μπορεί να αντιτάξει κατά του τρίτου ζημιωθέντος ενστάσεις που απορρέουν από την ασφαλιστική σύμβαση, εκτός αν ο ζημιωθείς είναι ο λήπτης της ασφάλισης, άλλο πρόσωπο η αστική ευθύνη του οποίου καλύπτεται και, εφόσον υπήρχε συνοίκηση, σύζυγος ή συγγενείς ως και το δεύτερο βαθμό, έστω και από αγχιστεία, είτε του λήπτη της ασφάλισης είτε του ασφαλισμένου. Ο ασφαλιστής που κατέβαλε στον τρίτο χωρίς να είναι υποχρεωμένος κατά τα ανωτέρω έναντι του λήπτη της ασφάλισης, υποκαθίσταται στην απαίτηση του τρίτου κατά του ασφαλισμένου, μέχρι το ποσό που κατέβαλε. Η παραγραφή δεν συμπληρώνεται πριν την παρέλευση έξι (6) μηνών από την υποκατάσταση.
3. Γεγονός που οδηγεί στην άρση ή τη λήξη της ασφαλιστικής σχέσης, δεν αντιτάσσεται κατά του τρίτου ζημιωθέντα παρά μόνο μετά πάροδο ενός (1) μηνός από τότε που ο ασφαλιστής το κοινοποιήσει στην υπηρεσία ή στον νομικό πρόσωπο που έχει ορισθεί για το σκοπό αυτόν. Στις περιπτώσεις αυτές ο ασφαλιστής δεν ευθύνεται, στο μέτρο που ο τρίτος είναι σε θέση να αποζημιωθεί από έναν άλλον ασφαλιστή ζημιών ή από φορέα κοινωνικής ασφάλισης.
4. Περισσότεροι τρίτοι που ζημιώθηκαν συντρέχουν μέχρι το ασφαλιστικό ποσό κατά το λόγο των απαιτήσεών τους. Αν ο ασφαλιστής κατέβαλε σε έναν από τους τρίτους ποσό μεγαλύτερο από την αναλογία του, απαλλάσσεται έναντι των λοιπών για τις πέραν του ασφαλιστικού ποσού απαιτήσεις, εκτός αν κατέβαλε γνωρίζοντας την ύπαρξή τους. Αυτοί όμως έχουν έναντι του τρίτου που ικανοποιήθηκε αξίωση για την απόδοση του ποσού που έλαβε πέρα από την αναλογία του.
5. Με αποφάσεις του Υπουργού Ανάπτυξης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορούν να καθορίζονται οι υπηρεσίες ή τα νομικά πρόσωπα που θα δέχονται τις κοινοποιήσεις των ασφαλιστών, η διαδικασία ελέγχου

τήρησης της υποχρεωτικής ασφάλισης, καθώς και οι αναγκαίες λεπτομέρειες λειτουργίας υποχρεωτικών ασφαλίσεων αστικής ευθύνης. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν εφαρμόζονται, αν δεν έχει προσδιορισθεί η υπηρεσία ή το νομικό πρόσωπο.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στην υποχρεωτική ασφάλιση ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27

Έννοια – Ασφαλιστήριο – Ασφάλιση ποσού

1. Στην ασφάλιση προσώπων το ασφάλισμα συνίσταται είτε στην καταβολή ορισμένου χρηματικού ποσού εφάπαξ ή σε περιοδικές προσόδους (ασφάλιση ποσού) είτε στην αποκατάσταση της συγκεκριμένης οικονομικής ζημιάς που προήλθε εξαιτίας ασθένειας ή ατυχήματος του ασφαλισμένου.
2. Αν δεν έχει συμφωνηθεί κάτι άλλο, η ασφαλιστική κάλυψη δεν παρέχεται μόνο στο μέτρο που η πραγματοποίηση του ασφαλιστικού κινδύνου προέρχεται άμεσα από πολεμικά γεγονότα και ιοντίζουσες ακτινοβολίες.
3. Το ασφαλιστήριο είναι ονομαστικό και δεν μπορεί να εκδοθεί σε διαταγή ή στον κομιστή.
4. Στην ασφάλιση για λογαριασμό μπορεί στο ασφαλιστήριο να μην κατονομάζεται ο ασφαλισμένος.
5. Στην ασφάλιση προσώπων που έχει συμφωνηθεί ως ασφάλιση ποσού, το ασφάλισμα καταβάλλεται ανεξάρτητα από το αν η επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου προκάλεσε ζημιά στον ασφαλισμένο ή στο δικαιούχο του ασφαλισματος και ανεξάρτητα από το ύψος της ζημιάς που προκλήθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΖΩΗΣ

Άρθρο 28

Ασφάλιση ζωής ιδίου ή τρίτου

1. Μπορεί να συμφωνηθεί η ασφάλιση κατά του κινδύνου θανάτου ή η ασφάλιση επιβίωσης ή και των δύο, του λήπτη της ασφάλισης ή τρίτου.
2. Η ασφάλιση της ζωής τρίτου για τον κίνδυνο θανάτου του είναι άκυρη, αν δεν υπάρχει έγγραφη συναίνεσή του. Η έγγραφη συναίνεση αυτού απαιτείται επίσης και για τον ορισμό τρίτου δικαιούχου του ασφαλισματος, καθώς και για την εκχώρηση ή την ενεχύραση των απαιτήσεων από την ασφάλιση. Αν ο τρίτος είναι ανίκανος, τη συναίνεση δίνει ο νόμιμος αντιπρόσωπός του. Αν ο νόμιμος αντιπρόσωπος είναι ο λήπτης της ασφάλισης ή ο δικαιούχος του ασφαλισματος, τη συναίνεση δίνει ειδικός επίτροπος του ανικανού.

3. Στην ασφάλιση ζωής για τον κίνδυνο θανάτου, ο ορισμός δικαιούχου γίνεται με γραπτή δήλωση του λήπτη της ασφάλισης, η οποία είναι ελεύθερα ανακλητή.
4. Αν δεν έχει ορισθεί δικαιούχος ή αν αυτός αποποιήθηκε το ασφάλισμα, δικαιούχος θεωρείται ο λήπτης της ασφάλισης και το ασφάλισμα μετά το θάνατό του περιλαμβάνεται στην κληρονομιά του.
5. Ο δικαιούχος του ασφαρίσματος δεν μπορεί να εκχωρήσει ή να ενεχυράσει το ασφάλισμα χωρίς την έγγραφη συναίνεση του λήπτη της ασφάλισης ή, σε περίπτωση ασφάλισης ζωής τρίτου, αυτού του τρίτου, εφόσον έχει δικαίωμα ορισμού δικαιούχου.

Άρθρο 29

Δήλωση στοιχείων του ασφαλισμένου – Εξαγορά

1. Η ηλικία του προσώπου, για τον θάνατο ή την επιβίωση του οποίου συνάπτεται η ασφάλιση, αποτελεί ουσιώδες στοιχείο για την εκτίμηση του κινδύνου, κατά την έννοια του άρθρου 3 του παρόντος νόμου. Αναληθής δήλωση ηλικίας θεωρείται ότι ασκεί επιρροή στην εκτίμηση του κινδύνου, εάν βρίσκεται έξω από τα όρια που προβλέπουν τα σχετικά τιμολόγια του ασφαλιστή κατά την έναρξη της ασφαλιστικής κάλυψης.
2. Σε περίπτωση παράβασης από δόλο της παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, ο λήπτης της ασφάλισης δικαιούται μόνο την αξία εξαγοράς του ασφαλιστηρίου.
3. Στην ατομική ασφάλιση ο λήπτης της ασφάλισης έχει δικαίωμα να ζητήσει από τον ασφαλιστή την εξαγορά της ασφάλισης μετά πάροδο χρονικού διαστήματος που προβλέπεται στο ασφαλιστήριο και το οποίο δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο των τριών (3) ετών. Στην ομαδική ασφάλιση μπορεί να συμφωνηθεί κάτι διαφορετικό.
4. Ο ασφαλιστής αποδίδει στον λήπτη της ασφάλισης την αξία της εξαγοράς που συμφωνήθηκε. Ως βάση υπολογισμού της αξίας εξαγοράς λαμβάνονται υπόψη τα έξοδα του ασφαλιστή που βαρύνουν τη συγκεκριμένη σύμβαση και τα καταβληθέντα ασφάλιστρα αποταμίευσης. Την ίδια υποχρέωση έχει ο ασφαλιστής και σε κάθε περίπτωση λύσης της ασφαλιστικής σύμβασης.

Άρθρο 30

Αυτοκτονία ή θανάτωση

1. Εάν το πρόσωπο για το θάνατο του οποίου συνάπτεται η ασφάλιση αυτοκτόνησε, ο ασφαλιστής υποχρεούται να καταβάλει το ασφάλισμα, εφόσον έχουν περάσει δύο (2) τουλάχιστον χρόνια από τη σύναψη της σύμβασης. Το ίδιο ισχύει και για κάθε μεταγενέστερη συμφωνία με την οποία αυξάνεται το ασφαλιστικό ποσό.
2. Ο δικαιούχος εκπίπτει από το δικαίωμά του, αν με πρόθεση προκάλεσε το θάνατο του ασφαλισμένου ή αποπειράθηκε να τον θανατώσει.

3. Με την επιφύλαξη της παρ. 2 αυτού του άρθρου, θάνατος του ασφαλισμένου, που προκλήθηκε από τα πρόσωπα του άρθρου 7 παρ. 5 του παρόντος νόμου, δεν απαλλάσσει τον ασφαλιστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Άρθρο 31 Ασφάλιση ατυχημάτων

1. Αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο, η ασφάλιση ατυχημάτων περιλαμβάνει τις σωματικές βλάβες που προέρχονται από εξωτερική, βίαιη, αιφνίδια και ξένη προς της πρόθεση του ασφαλισμένου αιτία, εφόσον προκαλέσει προσωρινή ή μόνιμη, μερική ή ολική αναπηρία ή θάνατο ή ανάγκη νοσηλείας.
2. Ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται να ειδοποιήσει τον ασφαλιστή για την τυχόν ύπαρξη άλλης ασφάλισης κατά ατυχημάτων. Παράβαση της υποχρέωσης αυτής δίνει δικαίωμα στον ασφαλιστή να καταγγείλει τη σύμβαση μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός αφότου έλαβε γνώση της παράλειψης.
3. Μπορεί να συμφωνηθεί η καταβολή ασφαλίματος που αντιστοιχεί είτε στις συγκεκριμένες άμεσες ζημιές του ασφαλισμένου είτε στα τυχόν κατ' αποκοπή για κάθε περίπτωση συμφωνημένα ποσά εφάπαξ ή σε περιοδικές παροχές είτε στην παροχή ιατροφαρμακευτικών και χειρουργικών υπηρεσιών. Αν συμφωνήθηκε η καταβολή των συγκεκριμένων άμεσων ζημιών, έχουν εφαρμογή τα άρθρα 14 και 15 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 32 Ασφάλιση ασθενειών

1. Αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο, η ασφάλιση ασθενειών περιλαμβάνει τις ασθένειες που προέρχονται από αιτίες οι οποίες δεν υπήρχαν ή υπήρχαν, αλλά ο ασφαλισμένος δικαιολογημένα αγνοούσε την ύπαρξή τους κατά τη σύναψη της σύμβασης.
2. Οι διατάξεις του άρθρου 31 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως και στην ασφάλιση ασθενειών.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 33

1. Κάθε δικαιοπραξία που περιορίζει τα δικαιώματα του λήπτη της ασφάλισης, του ασφαλισμένου ή του δικαιούχου του ασφαλίματος είναι άκυρη, εκτός αν ορίζεται κάτι άλλο ειδικά στον παρόντα νόμο ή αν πρόκειται για ασφάλιση μεταφοράς πραγμάτων, πίστωσης ή εγγύησης, καθώς και θαλάσσια ή αεροπορική ασφάλιση ζημιών.
2. Οι διατάξεις του ένατου τμήματος του εμπορικού νόμου, όπως ισχύει, καταργούνται.

3. Το άρθρο 33 παρ. 1 του ν.δ/τος 400/1970 «περί ιδιωτικής επιχειρήσεως ασφαλίσεως» (ΦΕΚ 10 Α'), όπως ισχύει, καταργείται.
4. Οι κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου υφιστάμενες ασφαλιστικές συμβάσεις διέπονται εφεξής από τον παρόντα νόμο.

Άρθρο 34

Η ισχύς των άρθρων 1 έως 33 αρχίζει έξι (6) μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ : Το «ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ» το οποίο αφορά τροποποιήσεις και συμπληρώσεις του ν.δ. 400/70, του ν. 1569/85 και του ν. 489/76 παραλείπεται επειδή οι εν λόγω τροποποιήσεις και συμπληρώσεις έχουν περιληφθεί ήδη στις κωδικοποιήσεις των αντίστοιχων νομοθετημάτων.

9α .Βιβλιογραφία

1. " ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ" Μιχάλη Επ. Πριναράκη (Έκδοση Γ)
2. Floy S. Harper and George A. Parks : « Elementary Mathematics of Life Insurance» (Νέα Υόρκη – 1960)
3. Η Μεγάλη Παγκόσμια Εγκυκλοπαίδεια (Τόμος Τέταρτος)
4. Large Scale Disasters – Lessons Learned
5. Insurance Statistics Yearbook 2001 (έκδοση 2003)
6. Η Ιδιωτική Ασφάλιση στην Ελλάδα του 2000 «Ετήσια Στατιστική Έκθεση»
7. Περιοδικό «Ο Ασφαλιστικός Σύμβουλος»

9β . Ιστοσελίδες (Sites)

1. [www. Sourceoecd. org](http://www.Sourceoecd.org)
2. www. New. Sourceoecd.org
3. www. Eae .gr

9γ. Συνεντεύξεις

1. Ρουχωτάς Δημήτρης (Υπεύθυνος Εκπαίδευσης Allianz Ασφαλιστικής)
2. Ξυνητού Μαρία (Προϊστάμενη Τμήματος Ζημιών Εθνικής Ασφαλιστικής)